

DADZIS

Noskanējis
imantslochmelis@inbox.lv

2006

SATĪRAS UN HUMORA ŽURNĀLS
IZNĀK KOPŠ 1957.GADA
DIVAS REIZES MĒNESĪ

februāris

Nr

03

GALVENAIS IR PIEDALĪTIES !

J. Kārklis

Mīlo DADZĪT!

Pastāsti, lūdzu, kam bija domāts autobuss, kas atradās Doma laukumā, Barikāžu atceres dienu laikā? Uz tā bija rakstīts – Barikāžu atceres muzejs, taču kad vēlējāties tajā iekāpt, izrādījās, ka tajā atrodas tikai dažu cilvēku personīgās mantas, nekādas ekspozīcijas tajā nebija.

Tā bija liela vilšanās. Skumji bija arī vērot, ka pie sakurtā ugunsкура dažbrīd pulcējās iereibuši jaunieši.

Ar cieņu,
PĒTERIS APSĪTIS, pensionārs no Rīgas

Mīlo DADZĪT!

Nesaprotu, vai tas ir Dieva pirksts, vai tehnikas brīnums, taču, kad savam jaunajam radioaparātam mēģinu noregulēt radiostacijas, tas atskaņo tikai un vienīgi Latvijas Kristīgo radio! Klausoties to, šķiet, ka uz pasaules eksistē vienīgi šī radiostacija, jo pārējās atskan tikai kā tāli murkšķi, apslāpēti citās skaņās. Man nav iebildumu pret Kristīgo radio, taču vēlos dzirdēt arī citas radiostacijas.

Tas vēl nav viss. Kad devos uz dzīvokli, veikalu noskaidrot, ko tas varētu pārdevējs neizrādīja nekādu sacīdams, ka pārdoto precī atpakaļ ne Uz manu jautājumu, - ko man taga viņš ieteica radioaparātu izņemt? Sašutušais klausītājs, DADŽA

DADŽA secinājums:

Patiesība ir tur, ārā! Šī paliks viena no simta neatminamajām miklām, jo, lasītājs nav atstājis ne savas, ne arī veikla Dieva skaļrunis iegādāts, koordinātes.

PA DADŽA MATERIĀLU PĒDĀM

Akūts konduktoru trūkums

ir iemesls tam, ka jau kādu laiku Rīgas 8. un 9. trolejbusa vadītāji pilda divkāršu darbu. Pagājušajā numurā konduktorus meklēja ANNA no Ģimnastikas ielas, pauzdamā neapmierinātību par to, ka 8. trolejbusa maršrutā konduktoru pienākumu pilda šoferi un līdz ar to tiek traucēta trolejbusu satiksme.

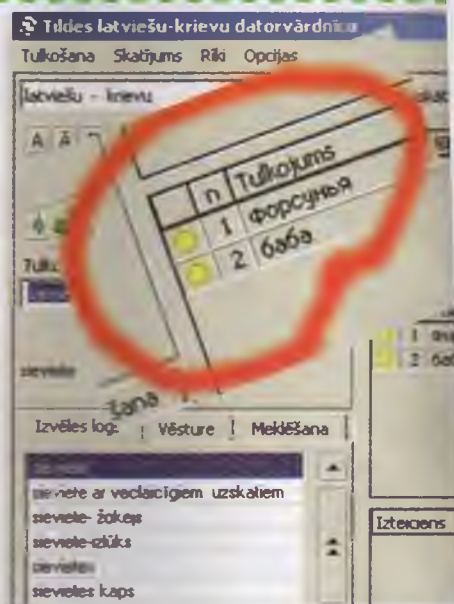
Cerams, ka pavisam drīz varēsim atkal ieraudzīt smaidīgās konduktoru sejas 8. un 9. trolejbusa maršrutos, jo, kā telefoniski informēja Rīgas Satiksmes preses sekretāre ILUTA BĒRZIŅA, sakarā ar auksto laiku, daudzi konduktori ir saslimuši un ir izveidojies darbinieku trūkums. Arī oktobrisituācija ir bijusi identiska. Rīgas Satiksme aicina pasažierus būt saprotošiem un atbalstīt trolejbusu vadītājus. Līdz ko konduktori atgriezīsies darbā, viss ritēsot savu ierasto gaitu.

Meklējiet sievieti vai „ищите... бабу”

Acīmredzot, kas Tildes interneta vārdnīcā rakstīts, tas ir kā akmeņi cirsts, un tur nekas nav grozāms! DADŽIS pagājušā gada otrajā numurā rakstīja par Tildes interneta vārdnīcā atrodamo vārda sievieti virtuozo tulkojumu latviešu valodā no krievu valodas.

Toreiz nekādus komentārus no Tildes DADŽIM saņemt neizdevās.

Arī šodien Tildes vārdnīca turpina pārsteigt savus lietotājus ar savdabīgo vārda sievieti traktējumu krievu valodā. Vai tas balstīts uz krievu mentalitātes izpratni par sievieti?

Attēlu atsūtījis ANDRIS K

Mums atbild

Pagājušā gada oktobra pirmajā numurā DADŽIS publicēja rakstu Mūžīgi mūžos, āmen! Par rakstā skartajām problēmām esam lūguši komentārus Saeimā pārstāvētajām partijām. Sākam saīsinātā formā publicēt atbildes. Jūsu uzmanībai Saeimas frakcijas TB/LNNK viedoklis. Raksta deputāte Anna Seile:

Frakcijas uzdevumā sniedzu Jums dadzisku atbildi, kura ne tikai pēc burta, bet arī pēc gara nedaudz atšķiras no mūsu iesniegtajiem priekšlikumiem Saeimā.

Mēs, TB/LNNK frakcijas deputāti, nebijām pārsteigti, vēstuļu kastītē ieraugot vēstuli no satīras un humora žurnāla DADŽIS. Arī mums ir zināms, ka Saeima nereti tiek dēvēta

par politisko teātri, kurā iestudētās drāmas un traģēdijas reizēm var kļūt par traģēdiju kādai mūsu tautas daļai.

Tā kā pensionāri ir pazīstami kā teātra milētāji un diezgan bieži ierodas ekskursijās Saeimas namā, ir saprotams, ka tieši viņi ir tā riska grupa, kurai savu uzmanību ir veltījuši Saeimas teātra režisori. Atcerēsimies kaut vai "izcilo ideju" par pensiju atņemšanu strādājošiem pensionāriem. Ja pensionāri nebūtu cerējuši sagaidīt labvēlīgu Satversmes tiesas spriedumu, viņiem visiem būtu ieteicams pārcelties uz Īriju un – ķer nu vēju laukā – saņemt tur Latvijas pensijas un pa kluso vēl nopelnīt kādu grasi svešā valūtā sēnes audzējot vai zemenes ravējot.

...Mēs tikai varam valdībai ieteikt izcilu vēribu veltīt grozu pišanas biznesam Latvijā: "mazajiem" pensionāriem – mazus pārtikas

groziņus, "vidējiem" – jau krietni lielāku. "lielajiem" – autpiekabes grozu izskatā. Ta būtu visiem – bezdarbniekiem būtu darbs, ka pensionāram tiktu pa atbilstošam groziņam katra groziņš tiktu aizpildīts pēc nopelniem – c silķe vai tās aste, vai vistu kājiņas, citam savs kārtīgs bekons vai pildīts teļa cepetis, tomāt bazilika risotto, tunzivs tartars ar paipalas o. stores eskalops ar melnajiem iekriem no Mā. Ritina pavārgrāmatas.

Tātad, uz ko cerēt pensionāriem? TB/LN frakcijas atbilde beidzas optimistiski – Pier rāda, ka īsi pirms vēlēšanām viscietākās depu sirdis paliek mikstas arī uz klausot reņģē vajadzības...

Nu ko, cerēsim...

Rakstiet mums! Žurnāla "Dadzis" redakcija Graudu iela 68 - A310, LV1058, e-pasts: redakcija@dadzis.lv, tālr.: 7611708, fakss: 7611018

Žurnāls "Dadzis", iznāk kopš 1957.gada divas reizes mēnesī, reģ.apl.Nr.000701251, ISSN 1691-2519. Iespiests Talsu tipogrāfijā. Izdevējs SIA "Humora institūts", vien.reģ.Nr.40003757328, G iela 68-A310, Rīga, LV-1058. Tālr.: 7611708, fakss 7611018, e-pasts: redakcija@dadzis.lv, www.dadzis.lv. Galvenais redaktors Andris Ruģens, Humora nodaļas redaktore Kristīne Augst Mākslinieks maketētājs Dainis Breikss. Reklāmas ievietošana: tālr.: 9228921, e-pasts: reklama@dadzis.lv

© Pārpublicējot materiālus...

Izsenis zināms, ka ikvienai lietai ir divas puses, tāpēc gudri cilvēki vienmēr raugās no abām pusēm. Piemēram, no vienas puses, Latvija ir godpilnā pirmajā vietā Eiropas Savienībā nabadzības ziņā, no otras – liderpozīcijās dārgu automašīnu un laimētavu ziņā. No vienas puses, latvieši brauc darbos uz Īriju, Angliju, Zviedriju un nebūt nedomā atgriezties, no otras – ukraiņi, baltkrievi ne mazāk čakli brauc strādāt uz Latviju un arī nedomā atgriezties... Tāpēc, pirms pieņemam kādu nosodošu lēmumu vai kārtējo reizi nokritizējam valdības vīru vai ierēdņu darbus un nedarbus, paraudzīsimies uz tiem no otras, tā teikt, saulainās puses! Lūk, jums divi piemēri.

Pirmais. Nesen finanšu ministrs Spurdziņa kungs izteica spožu domu – lai sakārtotu nekustamā īpašuma tirgu, maksāsim nodokļus nevis no kadastrālās vērtības, ko spēj pat viens cits pensionārs, kurš saņem mēnesī grasišus zem iztikas minimuma, bet maksāsim nodokļus no īpašuma tirgus vērtības!

Ak, kā nu sāka vaimanāt visādi tur žurnālisti un nabago aizstāvji! No trūcīgākās sabiedrības daļas

raugoties, ak un vai! No vienas puses!

Bet no otras, es jums jautāju?! No tās sabiedrības daļas raugoties, kurai tā naudiņa ir?! Nauda ir, bet īpašuma prominentā vietā nav! Vai tas gnīda, tas nabags ar tiem pārdesmit latiem mēnesī spēj sakopt un uzturēt īpašumu, kura tirgus vērtība ir rakstāma ar daudzām nullēm? Nē un vēlreiz nē! Kurpretim tie, kuriem naudiņa no gaisa birst – tie grib un var!

Un tā ir tā otrā puse – svarīgākā, par kuru finanšu ministram jārūpējas – jo kas gan citādi viņš būtu par finanšu ministru? Un tur, kur kaut kas birst, tur arī pa reizei kaut kas nobirst. Kāpēc mums būtu jādomā tas jaunākais – ka viss aizripo garām valsts kasei? Gan jau kāds grasišis aizķersies arī tur un kāds grasišis no tā grasiša tiks arī tam pašam pensionāram...

Otrais. Tikai galīgs aizmārša nezina, ka sācies skaistais pirmsvēlēšanu laiks. Drīz vien visās iespējamās un neiespējamās vietās karāsies esošo un nākamo vadoņu bildes ar mirdzošām acīm un aicinājumiem uz saulaino tāli. Pirmās jaunpartijas jau sākušas sevi pieteikt ražīgajam darbam cēlajā

politikas darba druvā.

Tuvredzīgākie līdzpilsoņi, saprotams vaimanāt – ak vai, ak vai! No vienas puses raž drīz uz vienu latvieti būs vai divas partijas! *urrāpatrioti* savstarpēji apkarosies, inter jaunā paaudze saliedēti iesaļos Saeimas un Latvijai varēs piešķirt viena otra sirdij ti guberņas nosaukumu.

Bet no otras? Padomāriet, mīļie tautieši, otras! Proti – ja katram latvietim būs sava partija, mēs beidzot uzzināsim, cik latviešu mūsu zemītē dzīvo! Aizejiet šodien uz Pils un imigrācijas departamentu un pamājautāt, cik isti pilsoņu ir Latvijā? Cik balsst? Cik latviešu? Naivie! Tādus skaitļus šodien tikai Tas Kungs!

Tātad – ja mēs tagad uzzināsim to, k cīnījāmā departamenta darbinieku objektīvajām domām zina tikai Dievs, mēs b Mēs būsim... Pilnīgi pareizi – mēs BŪSIM tādēļ – vienmēr raudzīsimies uz visu arī no c no saulainās puses!

Jūsu DADZIS – tajā, saulainajā

BEZ VĀRDIEM

N. Nagaine

A. Mukāns

APSVEICAM!

Tuvojoties vēlēšanām, politiskā kustība VISU LATVIJAI pārtapusi kārtējā partijā.

Kaut ar Valentīna dienu
 Suņa gadā tikai viena,
 Tici: brīnums notikt spēs –
 Milestība uzziedēs!

VALDIS RŪJA

KURMJA RAKUMI

- Arī vēsas attiecības var izraisīt karstus strīdus.
- No visiem soļiem vērtīgākie ir tie, kas sperti pretī otram cilvēkam.
- Komplimentus nemēdz labot un atsaukt.
- Jo mazāk prāta, jo bīstamāks tā aptumsums.

FRANCIS USÂNS

TESTS

Izvēlieties, pēc Jūsu domāra, atbilstošākos atbilžu variantus. Par variantu a) pieskaitiet 0 punktus, par b) – 2 punktus, bet par c) – 1 punktu!

1. Mīlestība ir:

- a) prāta nesankcionēts organisma pieprasījums pēc endorfīna jau ierastā feniletilamīna vietā;
b) lieta, kas dzīvei piešķir jēgu;
c) emocionāls stāvoklis, kuram pienākot, ar steigu jāmeklē striķis un jāizmirst bizness.

2. Seksis ir:

- a) ritmiskas vairošanās orgānu frikcijas, kuru rezultātā rodas fizisks apmierinājums (dažkārt);
- b) mīlas dievu sniegta svētlaime;
- c) process, kura rezultātā var rasties materiālas problēmas vismaz 18 gadu garumā.

3. Mīlas jūtu izrādīšana ir:

- a) sejas apsārtums un pastiprināta sviedru dziedzeru darbība;
- b) ticība paša izteiktiem nerealizētiem solījumiem (piemēram, teleskopa *Hubble* nostiepšana uz Zemes);
- c) risks zaudēt juridisko neatkarību.

4. *Laulība ir:*

- savienība starp vīrieti un sievieti, kā arī Latvijas Republikas Satversmē;
- divu cilvēku garīgo un fizisko paapvienošanās vienā Visumā;
- veids, kā iedzīvoties apgrūtināšos radnieki zaudēt savu vietu pie televizora.

5. Brīvība ir:

- a) tiesības uz nevienlīdzību;
- b) vienreizēja iespēja sagaidīt pasaules galu ar mīļoto;
- c) nu, izsiti ar galvu sienu. Ko darīsi blakšējā kamerā?

No 0 līdz 0 punktiem

Un uz ko gan Jūs ar savu nullīti cerat?

No 1 līdz 5 punktiem

Meklējiet striķi, aizmirstiet biznesu un trešgalvu – jebkura siena ir caursitama, bet cīņā pašas gāžas virsū!

No 5 līdz 10 punktiem

Idealisma spēks ir tieši proporcionāls laulības atļaušas līdz problēmas apjaušanai. Savu nedzirdēsi. Esat gatavs – Amors jau notērējis

Sagatavoja mīlas lietu eksj
A. KUKU un V. KUPIDONS-AMORI

100 grami un kultūra

Gadās, ka no dzeramā var izvilināt vairāk, nekā dzeramais izvilina no dzērāja.

No pirmās glāzes jau var arī atteikties,
bet no otrās...

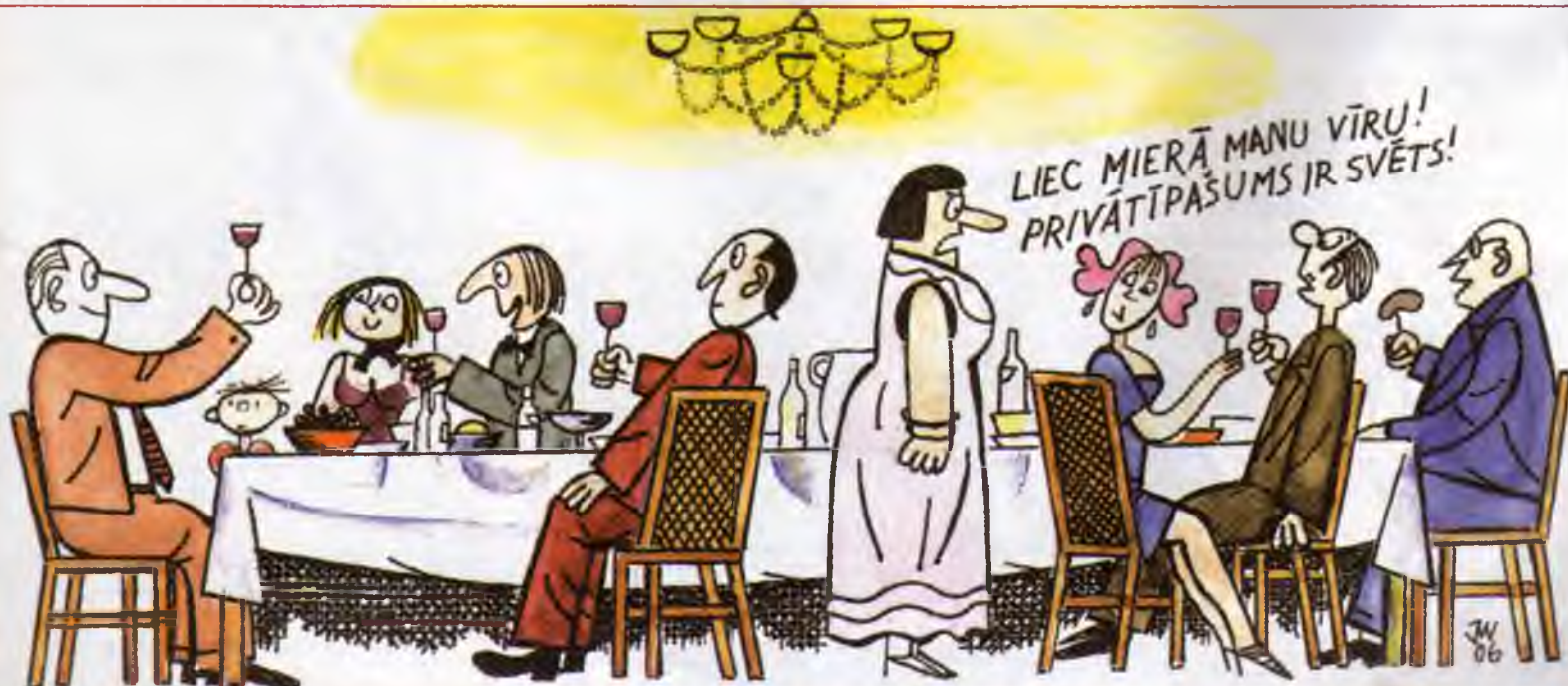
Ļoti stiprs alkoholiskā reibuma stāvoklis ir līdzvērtīgs kliniskajai nāvei. Tāpēc organisms vēl pēdējā brīdī tiecas saglabāt dzimtu...

Vecis nav kaktuss, viņam dzert vajag!

Pie ārsta: – Jaunais cilvēks, jums nevar būt migrēna, jo tā ir aristokrātu slimība. Cita lieta, ja jums pauris plīst pušu.

A. Mult

I. Melgair

SKLEROZE

G. Bērziņa zīmējumi
(turpinājums no 2.numura)

28. – VAI TU ESI LOPS VAI SĀTANS? STĀVI RĀMA, NEŠĶĪSTĀ!
NO CŪKU APDULLINOŠĀS KVIEKŠANAS ČIEKURAM GALVA SĀKA
SĀPĒT VĒL BRIESMĪGĀK. TAGAD VAJADZĒTU IEDZERT KĀRTĪGU
DUBULTKAFIJU, ATGULTIES ZEM ZIEDOŠAS ĀBELES, UZLIKT UZ PIERES
VĒSU KOMPRESI UN KLAUSĪTIES KLUSU, RITMISKU MŪZIKU. BET KĀ
TU, NELAIMĪGAIS, GULĒSI, JA TEV JĀPELNA MAIZES KUMOSIŅŠ? NĒ,
VETERINĀRFELDŠĒRA DZĪVES TACIŅA NEVED CAUR ZIEDOŠU DĀR-
ZU, TĀ VED CAUR ĒRKŠKAINU TUKSNESI, KUR IR VIENĪGI KVIECOŠAS
CŪKAS, SMIRDOŅA UN GALVASSĀPES.
LAI ČIEKURA POSTS BŪTU BEZGALĪGS, PAŠĀ SMAGĀKAJĀ BRĪDĪ PIE VIŅA
ATNĀCA DRĒBE UN TEICA:

29. – VAKAR MĒS ESAM SABRAUKUŠI CILVĒKU.
PIRMĀJĀ MIRKLĪ ČIEKURS DRĒBES VĀRĪDU JĒGU NEAPTVĒRA.
– AK TĀ? – VIŅŠ VIENALDZĪGI NOŅURDĒJA UN PAŅĒMA ŠĻIRCI, LAI
DURTU NĀKAMAJAI CŪKAI.
– BET LIKTENIS CŪKAI BIJA ŽĒLĪGS. ŠĻIRCE NOKRITA MĒSLOS, ČIEKURS
NOBĀLĒJA UN PASKATĪJĀS UZ DRĒBI ĀRPRĀTĪGĀ ACĪM.
– SABRAUKUŠI CILVĒKU? KUR?
– TĒ ES NEATCEROS, – DRĒBE KLUSĀM ATBILDĒJA. – MAN IR SKLEROZE.

30. ČIEKURS PĒKŠŅI JUTA, KA APKAKLĪTE VIŅAM SĀK ŽŅAUGT KAKL.
VIENS VARENS RĀVIENS – UN APKAKLĪTE BIJA VAJĀ. TĀ, UN TAGA
VAJAG DOMĀT, KAS VAKAR NOTIKA. KO VIŅŠ DARĪJA NO RĪTA? PIECĒLĀ
NOMAZGĀJĀS. PAĒDA. PIE VIŅA ATNĀCA DRAUGS. KAS TAS, VELNS, BI
PAR DRAUGU? LAIKAM DRĒBE. DRAUGS AT-NEŠA TRAUCIŅU. PĒC TA
VIŅŠ, ČIEKURS, SAVUKĀRT UZLIKA VIENU TRAUCIŅU. KO VIŅI PĒC TA
DARĪJA? VIŅI RUNĀJA. PAR KO VIŅI RUNĀJA? PAR TO, KA VAJAG DABŪ
VĒL VIENU TRAUCIŅU. VAI VIŅI TRAUCIŅU DABŪJA? LAIKAM GAN. BI
KUR?

31. – KUR? – ČIEKURS SĀPĪGI IEKLIEDZĀS.
– NEBLĀUJ! – DRĒBE ČIEKURU NIKNI APSAUCĀ.
– VAI NAV VIENALGA, KUR MĒS VIŅU SABRAUCĀM? MAN TOMĒR LIEK
KA NELAIME NOTIKA GRAVĀ, KUR ŠOSEJA MET LĪKUMU. TUR TU VIŅ
UZLAIDI VIRSŪ.

32. – ES UZLAIDU?
– JĀ, TU! TU SĒDĒJI PIE STŪRES!
ČIEKURS AIZVĒRA ACIS. VISI SVĒTIE, NEPAZIET MANI ŠAJĀ MIRKLĪ
– VIŅŠ, TAS SABRAUKTAIS, PATS BIJA VAINĪGS, – DRĒBE ŽIGLI RUNĀ
IZLĪDA NO KRŪMIEM UN – PĻEKTS! – ZEM RĪTĒNIEM. ŽŪPA RĪEBĪGAIS
– TAS BŪS BIJIS BITERFIŠS! – ČIEKURS IEVAIDĒJĀS.

(turpinājums se

DADZIS VALDĪBĀ

DADZIS
turpina viesoties
Rīgas Domē.
Lūk, ko dzirdējām šoreiz:

J. Freimanis

Mēs tiekam galā, tā sakot, ar pirmajiem trim jautājumiem, ieskaitot Agruma kungu, un pēc tam skatām 44. skolu ar svaigiem spēkiem, mirdzošām acīm un tā tālāk.

D. Stalts

Tagad mūsu sasaukumam 100 dienas ir pagājušas, nu tik būs, nu tik gāzīsim pozīcijai... Tie grib likvidēt skolas... nebūs kur iet uzpīpēt. Un viņiem būs katru vakaru jāmazgā mati, izrādās, trakas lietas.

S. Zaļetajevs

Es atvainojos, ja tirgū, teiksim, pārdevējs izmanto kaut kādas samaitātus svarus, tad viņu uzreiz ņem pie dziesmas, ja?

S. Žuravļovs

...un turpmāk mēs varētu gaidīt, ka visādi sātanisti, totalitāro sektu pārstāvji, zoofili, nekrofilī, kanibāli un tā tālāk un tā tālāk arī prasīs vietu pie Brīvības pieminekļa.

Ja! Un tomēr istā vieta būtu kaut kur Vecākos, Vecdaugavā, kur ir nūdistu liedags, un lai tur viņi pliki un visādi tur abi strīpaini staigā, ja!

J. Freimanis

Un katrs, kurš grib kaut ko darīt, lai to mājā, gultā.

J. Lujāns

Jo izrādās, ka zem jēdziena demokrātija cilvēktiesības var pabāzt apakšā jebkuru vai jebkurus ragus, jebkurus nagus.

BEZ VĀRDIEM

I. Melgailis

Z. Zaharā

DADŽA VIESIS

DADZIS viesojas pie Mazās Kalna ielas Samuraja Rīgas Domē, lai noskaidrotu, vai Rīgas vadītājs ir draugos ar humoru. Tātad DADZIS intervē Rīgas mēru Aivaru Aksenoku.

DADZIS: Kā jūtaties kā Rīgas mērs?

Aivars Aksenoks: Man ļoti patīk mans darbs, tas ir ļoti saimniecisks, un ir ļoti interesanti. Ir gan arī otrā puse, kas mani ļoti apbēdina – citreiz lēmumu pieņemšana ir saistīta ar politiku.

DADZIS: Esat Rīgas patriots, vai labprāt pasaimniekotu arī kādā citā pilsētā?

A.A.: Esmu Rīgā dzimis un Mazajā Kalna ielā dzīvoju jau kopš dzimšanas. Rīga ir mana pilsēta.

DADZIS: Vai esat izjutis pārdzīvojumu, nedzēdams, kā mainās ierastā vide, iela, mīļotais rajons? Rīga iepārtraukti mainās – gadās, ka tur, kur bijusi ģimenes mājiņa, pāri pārlaiž šoseju, tā teikt, progressa vārdā...

A.A.: Savulaik arī mūsu mājas vietā gribēja uzcelt kaut kādas apaļas mājas, taču par laimi tas nenotika. Ziniet, bet ar Mazā Kalna ielu šobrīd ir izšķirtnīka. Ļoti žēl, ka tā neapstājas, bet ar Mazā Kalna ielu šobrīd ir izšķirtnīka. Ļoti žēl, ka tā neapstājas, bet ar Mazā Kalna ielu šobrīd ir izšķirtnīka.

DADZIS: Vai humoram ir liela nozīme Jūsu dzīvē, Jūsu darbā?

A.A.: Jā, humoram ir ļoti liela nozīme,

piemēram, bieži dažādās koalīcijas sēdēs mēģinu saspringtas situācijas izklaidēt ar kādu joku. Taču tagad atstāstīt koalīcijas jokus būtu mazliet nepareizi.

DADZIS: Kas komisks mēdz atgādināt, valdības amatos esot?

A.A.: Par kuriozu trūkumu sūdzēties nevar. Piemēram, Itālijā nolaupīja manu sievu. Kad pildīju Tieslietu ministra pienākumus, kopā ar Māri Gulbi un ar mūsu otrajām pusēm devāmies valsts vizītē uz Itāliju. Kundzēm bija plaša atpūtas programma. Atrados pieņemšanā, kad pēkšņi zvina sieva un teic, ka ar viņu notiek kaut kas jocīgs – viņa ir atdalīta no grupas, iesēdināta melnā mašīnā un tiek vesta uz milzīgu villu. Izrādījās, ka tur notiek oficiālā valdības pieņemšana, uz kuru mana sieva tiek aizvesta pilnā ekskursanta ekipāžā – vasaras kleitīnā, iešļūcenes.

Patiesībā tur tika gaidīta Māra Gulbja pavadone, taču atbildīgie cilvēki bija sajaukuši dāmas. Viņi tikai pavaicājuši, vai mana sieva ir no Latvijas, un kad viņa atbildējusi apstiprinoši, iesēdinājuši viņu mašīnā un veduši prom.

DADZIS: Tas varētu būt izskaidrojams tikai ar itāļu temperamentu – viņiem piemīt ļoti savdabīga humora izjūta.

Un kāda ir vjetnamiešu izjūta par humoru?

A.A.: Daudz pārraksturojums radās saistībā ar

vjetnamiešu valodu. Viņiem ir vienzilbju vārdi, kuriem atkarīgi no izrunātās intonācijas mainās nozīme. Piemēram, elementārā frāze Labdien, sanāk kā – Es vēlētos putru, ja uzsvars tiek novietots citur. Lai varētu variēt ar šīm atšķirībām, jābūt muzikālai dzirdei, ar kuru diemžēl es esmu apdalīts. Pasniedzu tur sarīkojuma dejas, un gribēju paspīdēt ar savām zināšanām skolnieku priekšā, sacīdams: Labdien, skolnieki! Vismaz, man tā likās, taču, īstenībā pateicu: Labdien, suni! Taču ar humora izjūtu Vjetnamā viss ir kārtībā.

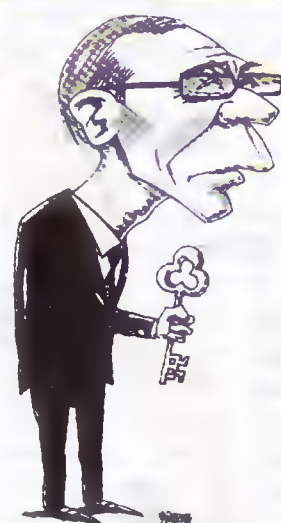
DADZIS: Vai Jūsu karjerā arī ir bijis kāds

valstiska mēroga kuriozs?

A.A.: Reiz bija gadījums, kurā tika iesaistīts augsti stāvošs valsts amatpersona. Tas bija laiks, kad strādāju Ceļu satiksmes drošības direkcijā. Tika izlaistas pirmās autovadītāju tiesības Latvijā. Tad tā bija liela ažiotaža, daudzi valsts vīri kā

iegūt šo vadītāja apliecību.

Pie mums saistītas asistentes pavadonē ieradās augsti stāvošs valsts vīrs, nomanītu apliecību. Tam tika pievienota liela uzmanība, un tika tāda kā sviestmaizīte pasniegta, bet brīdī, kad bija jāpasniegta apliecība, ieradās rožu, ka mūsu meitenes lielā uztraukuma dēļ ir sajaukušas fotogrāfijas.

G. Šļukas šaržs

Un šīs amatpersonas vadītāja apliecību ar viņa vārdu, uzvārdu un parakstu rotāja smaidošas meitenes attēls. Toreiz gan nekas cits neatlika, kā atkāpties un mēs visi kopā jautri pasmējāmies. Šī apliecība ir saglabāta līdz pat šai dienai.

DADZIS: Jūs jau pieminējāt vienu no Jūsu mīļākajiem hobijiem – sarīkojumu dejas. **DADZIM** gan vairāk tik linijdejas, bet varbūt sarīkojuma dejās kaut kas smieklīgs atgādās?

A.A.: Jā, biju viens no pionieriem, kur nopietni sāka nodarboties ar sarīkojumu dejām. Daudz interesantu gadījumu ir bijis.

Reiz piedalījāties sacensībās vienā no lielajām Krievijas pilsētām. Izdejojāt kompozīciju, kur bija paredzēts grieziens, taču... mēs izgriezām vienu reizi un vēl reizi. Partneri nemēģināja sarunāties, un tā mēs abi klusēdami tur griežāmies un griežāmies domādami, kā lai iziet no šīs situācijas. Beigu beigās iznāca ļoti interesanta kompozīcija. Diemžēl mēs to nenovērtējām. Mēs toreiz nokritām diezgan zemu.

DADZIS: Cilvēkiem patīk izsmiet politiķus un valstsvīrus. Taču var jau pasteigties priekšā un pats par sevi pasmieties. Ar ko se asociētu gadījumā, ja vēlētos sevi kariķēt?

A.A.: Ziniet, esmu prātojis, vai dziesma *Mazā Kalna ielas Samurajs* nav rakstīta par mani. Ja nē, tad mazliet žēl, jo es labprāt sevi asociētu ar šo tēlu. Manuprāt, mums ir zināma līdzība un dzīvoju, taču teikt, pēc adreses. Jā, es varētu būt Mazā Kalna ielas Samurajs!

Visi dzīvnieki ir vienlīdzīgi, bet daži ir vienlīdzīgāki nekā citi... /Dž. Orvels. Dzīvnieku ferma/

Sena tautas paruna vēsti, ka ar labiem nodomiem tiek bruģēts ceļš uz elli. Paradoksāli, bet jo vairāk labu nodomu vadīti runājam par kaut kādām nelikumībām, jo vairāk sabiedrība aprod ar domu, ka tādas pastāv un nav maināmas.

Tādi šķiet arī stāsti par nelikumīgu kāpu zonas apbūvi. Kurš gan nav dzirdējis, ka šajā jomā notiek visādas nelikumības? Šā iemesla mudināti zaļie jau daudzus gadus protestē, rīko dažādas akcijas, kēdējas, bet beigās čiks vien sanāc. Par spīti Aizsargjoslas likumam un tam, ka jau 2003. gada 23. jūlijā tika pieņemti grozījumi tā 36. pantā, zaļi dzīvot neaizliegši! Atgādināšu, kas šajos grozījumos sacīts – zonā ir aizliegts būvēt nas ēkas, bet renovāci-rekonstrukcija var tikai vecās ēkas ap-izņemot gadījumus, redzēts teritoriālajā plānojumā.

Tostarp statistikas dati liecina, ka laika posmā no 2004. gada oktobra tikai Liepājas rajona Apvienotā būvvalde vien devusi zaļo gaismu 28 būvēm. Lai arī pēc sabiedrības sūdzībām vairākas

atļaujas anulētas, praktiski viss turpinās.

Kā DADZI informēja J. Matuļa kungs, šis nav vienīgais gadījums. Piemēram, Mākoņi (pašreizējā Šķēles uzturēšanās mītne) jau slejas Saulkrastu pašvaldībā esošā Piejūras dabas parka teritorijā. Viss notiek arī Lapmežciema pagastā.

Starptautiskā Baltijas jūras valstu organizācija Koalīcija par tīru Baltiju Lapmežciemā un Saulkrastu savā kartē un izdevumā ir minējusi kā piekrastes pašvaldību negatīvos

piemērus.

Zaļa dzīve gaidāma arī Kolkas ragā, kas iznomāts privātā biznesa vajadzībām. Neatpaliek arī Mērsraga pašvaldība, kas paplašina ostu uz Ramsāres konvencijas aizsargātās mitrās pļavas rēķina. Nelikumīgas būves atrodamas arī Nicas un Engures pagastā (Jūras ielā 16a un 2). Tiek plānota arī Pāvilostas Pelēkās kāpas apbūve.

Protams, katrai pašvaldībai ir savs stāsts, kuru DADZIS ar prieku uzklaušītu.

Zaļi domājošās organizācijas par Aizsargjoslas likuma neievērošanu jau 2004. gadā informēja visas valsts augstākās amatpersonas – Valsts prezidenti, Saeimas priekšsēdētāju, reģionālās attīstības

un pašvaldību lietu ministru. Saeima naski ija speciālu komisiju ar Šķestera kungu priekšgalu. Toreiz par nelikumīgām būvēm tika atzītas un Aigas, tika anulētas 30 būvatļaujas. P

komisija draudzīgi devās baudīt vasaras dienas, bet būvniecība veiksmīgi turpinājās, līdz visas mājas tapa gatavas.

iespējams, kāds joks ir patiesībā, arī faktā, ka likums ir nelikumīgi uzceltās ēkās jaukt par valsts līdzekļiem, ja šo līdzekļu nav? Kā nabaga pašvaldībā: cenšas tikt pie jaunas apbūves teritorijām, lielākoties neapstiprinātu teritoriālo plānojumu pagarinot ciemu robežas? Nu, pa vidam arī kāda kāpa vai aizsargpļava... Varbūt zaļajiem vienkārši vajag mainīt savas domas par to, ko nozīmē c

zaļi?

Bet varbūt vajadzētu mainīt Aizsargjoslu likumu un attieksmi pret tiem mūsu līdzpilsoņiem, kuri, kļuvuši turīgāki par citiem, tiecas kļūt vienlīdzīgāki par citiem? Šo jautājumu 2006. 3. janvārī Pasaules dabas fonds un Latvijas kustība lūdza atbildēt Latvijas Republikas Ministru prezidentam un tam pievienojusies arī Sabiedrība par atklātību Deina, LZK, Pasaules Dabas fonds VAK. Un tagad arī DADZIS.

DADZIS un I. RIEKSTIS

FAKTS

Latvija parakstījusi šādas ārvalstu konvencijas, kuras, tāpat kā Aizsargjoslu likums, sarīko piekrastes dabu:

RAMSĀRES KONVENCIJA nosaka mitrās piekrastes pļavu aizsardzību (Engures ezers, daļa Mērsraga pludmales);

HELCOM H15/1 nosaka 100 –300 m kāpas aizsargjoslu un 3 km saudzējošo joslu;

HELCOM H21/3 nosaka ilgtspējīgu un drošu draudzīgu tūrisma attīstību Baltijas jūras piekrastē;

HELCOM H21/4 nosaka īpaši aizsargājamas un apdraudēto jūras un kāpu biotopu aizsardzību Baltijas jūras piekrastē;

ES-NATURA 2000 nosaka īpašas aizsargājamas teritorijas, sugu, biotopu un putnu aizsardzības direktīvas (liela daļa Lapmežciema piekrastes).

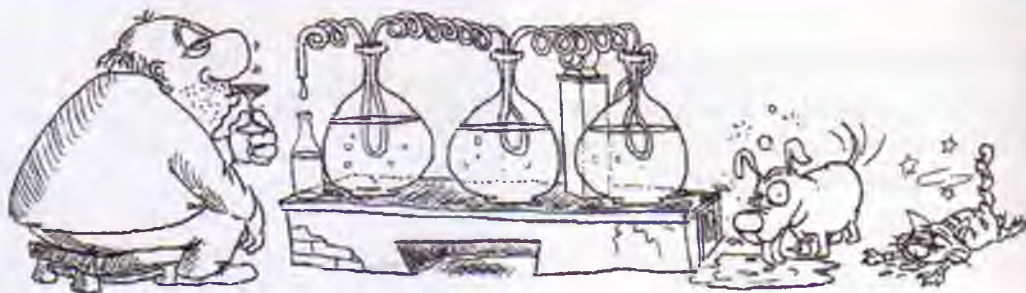

Rīnājs – teritorijas plānojumi

Ja teritorijas plānošanai pēdējo desmit gadu laikā būtu bijusi pievērsta pienācīgā uzmanība, domāju, ka būtu izveidojusies šāda situācija. Uzdos gadījumos šī nelikumīgā būvniecība notikusi tajās pašvaldībās, kurās nav spēkā šā teritorijas plānojuma. Mana pārliecība, ka pašvaldībās ar spēkā esošu teritorijas nojumu šāda uzdrīkstēšanās būtu daudz retāka. Ir noteikts, ka līdz šā gada beigām visās pašvaldībās jābūt spēkā esošiem teritorijas plānojumiem, jau šobrīd lielā daļā piekrastes pašvaldību ir spēkā un saskaņā ar Aizsargjoslu likumu. Teritorijas plānojums ir pašvaldības dokuments, tā nosaka tās teritorijas izmantošanas rīkus un ierobežojumus. Teritorijas plānojums efektīvs līdzeklis, ar kuru pašvaldības var rīties pret apbūvi vietās, kur tā nav paredzēta. Mana pārliecība ir, ka spēkā esoši kvalitatīvi teritorijas plānojumi lielā mērā atrisina kumīgās būvniecības problēmas, tādēļ nav izdibies Aizsargjoslu likumu padarīt vēl bargāku.

LR Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministra MĀRA KUČINSKA KOMENTĀRS RAKSTAM "DZĪVOSIM ZAĻI?"

egošā ugunskurā var noraudzīties mūžīgi, ja tikai būtu, kas regulāri piemet malciņu.

Mans draugs Pīrādziņš sadomāja uzsākt pamatīgu biznesu: viņš parādīja garu degunu vietējiem policistiem, kuri jau gadiem nesekmīgi mēģināja notvert viņu tirgojam atšķaidītu spirtu, un uzlika uz plīts nule uzraudzēto brāgu, kurā daudzsoļi peldēja ar gaisa burbuliņiem aplīpuši kartupeļu gabaliņi, zirniši un odziņas. „Ek, ka būs šnabulītis!” noelsās Pīrādziņš, iekurinādams uguni un rūpīgi saskatīdams savienodams trīs rektifikācijas kolonnas stikla pudeļu izskatā.

Viss sanāca uz efef. Dzidro šķidrumu, kas pašās beigās izpildēja no trubiņas, kura bija ievietota pēdējā pudelē, viņš salēja caurspīdīgos traukos, iemeta pa dažāda ozola miziņā un sāka gaidīt, kad šķidrums iekrāsosies dzintaraini brūngans. Citās pudelēs viņš sameta upenes, vēl citās – ķīmenes. Kad atnācu palūkoties uz Pīrādziņa nodarbi, man radās tikai viens jautājums: „Nu, un kur tu to visu liksi? Tu taču pats nedzer”.

Pīrādziņš iebakstīja ar pirkstu avīzē, kur skaidri un gaiši bija rakstīts, ka lauku tūrisma neatņemama sastāvdaļa drīz būšot pašdarināts alkohols, nu, piemēram, alus, vīns, šnabis. „Šnabis?!” es iesaucos, neticēdama savā ausī. „Nevar būt! Stiprais alkohols taču ir teju vai valsts monopols,” es joprojām mēģināju izsist ķeblieti zem Pīrādziņa pašpārliecības. „Augļkopju saimniecībās varēs ražot alkoholu,” pacietīgi, kā pamulķei, man skaidroja Pīrādziņš. „Un kur tev augļu dārz?” es nemaz nesapratu. „Šķek,” Pīrādziņš norādīja uz palodzi, kur ieplisušā podā pēdējās dienas vadija panīcis citronkoks, kurā sērīgi karājās viens sažuvis auglis.

Nopūtos un palīdzēju Pīrādziņam sakrāvēt pudeles plauktos. Iepirkāms gultas veļu un raskladuškas. Nomazgājāms logus un izslaucījāms grīdu. Ielikāms rajona avīzē reklāmu: „Mazlurbāms Šveice jūs gaida ar karstāms desiņāms un upeņu šnabi!” Tad sākāms lūrēt pa logu pirmo viesu gaidībās. Pirmie atnāca viesi no ieņēmsumu dienesta. Viņi pajautāja, kur Pīrādziņam atrodas akcīzes preču noliktava un kur ir kvīts par 10 000 latu drošības naudas samaksāšanu valstij. „Kas, kas?!” Pīrādziņš bija galīgāms neizpratnē, jo šitie atnācēji viņam uzdeva jautājumus praktiski ķīmiešu valodā.

Soreiz pirkstu avīzē iebakstīja nelaipnie viesi, teikdami, ka ikvienam alkohola ražotājam jāiegūst akcīzes preču noliktavas statuss par piecsm latiem, tā sacīt, štukā. Un papildus vēl esot jāiemaksā 10 000 latu drošības nauda. „Drošības nauda – par ko? Lai es neaizbēgtu ar visu savu augļu dārzu vai lai nesaindētu tevi ar vecāms upenēms?” draudīgi nāca vīrs Pīrādziņš. „Ražojiet alu. Tam drošības nauda ir tikai 2000 latu,” plecus paraustīja viens no viesiem un izrāva upeņu šnabja spicglāzīti.

„Es negribu nekādu alu!” iebļāvās Pīrādziņš. „Un kāpēc tieši 10 000 lati? Kāpēc ne visi 50 000?!” Vai maz es valstij nodokļos esmu samaksājis?

Jums gan labi: apgrozīsiet manu naudiņu, pēc tam atdosiet atpakaļ bez procentu maksāšanas,” viņš nerimās.

Pīrādziņš izrāva visu šnabi gandrīz viens pats un aizklapēja daudzsoļošo biznesu. Nu, jocīgs gan, es nodomāju: kāpēc tad viņš nevarēja visu turpināt darīt pa kluso un tirgot savu upeņu šnabi, tā sacīt, zem letes? Visi taču bija laimīgi, neviens neprasiya ne 10 000, ne 500 latus. Re, kur tavs godīgums noved, šoreiz ar pirkstu avīzē iebakstīju es, norādīdama uz rakstiņu, kur Pīrādziņš bija nolikts līdz ar zemi: uzzināju, ka viņš grib nodzirdīt latviešu tautu, ka viņš negrib maksāt nodokļus, ka viņš grib iedzīvoties uz vientiesīgo lauku ceļotāju rēķina un nopelnīt daudz naudas.

Lūk, – es nodomāju, – budzis! Laikam vajadzēs ekspropiēt!

MONIKA MILTUPELE

VĀRDS LASĪTĀJIEM

DADZIS sāk publicēt lasītāju iesūtītos saukļus konkursam

„Kā izsaukties trakos brīžos, lai skanētu gan trāpīgi, gan asprātīgi”.

Snaudošais kautķermenis!

Iesūtījis OLIVERS KAMEROVSKIS, Liepāja
Devīze: KURŠ KURU?

•
Pipša donats!
Čibriks!
Kūsinēns!
Bitīt matos!

Iesūtījis RITVARS MĀLKALNS, Jāņukalnā
Devīze: JO SKARBĀK, JO SKAISTĀK!

•
Gadījumā, ja:
jūs sieva vai draudzene ir pie stūres un
grasās pārkāpt satiksmes noteikumus,
kādā konkursā vinnēts ceļojums vai
kādam aiz apkakles nejauši uzpil krietns
piliens karsta piķa, vai uz kājas pirksta nejauši
uzkrist smags gludeklis,
vislabāk būtu izsaukties – TUR NĒ!
Šis ekstrēmais sauklis ir universāls un iederas
daudzās situācijās un apstākļos, bet galve-
nais – tas nav piedauzīgs.

Iesūtījis B. TROŠINS no Talsiem

•
Kaut tu slikdams ūdeni prasītu!
Pļerra gatava!

Iesūtījis ĒVALDS STARIS, Līvānos

Žorža Siksnašs šaržs

ALGIRDS VUŠKĀNS

DADZIS sveic JĀNI STRAUTIŅU no Ogres ar ceturto publikāciju DADŽA Lasītāju lapā!

Lūdzam autoru apciemot
DADŽA
redakciju, lai saņemtu
pārsteiguma balvu!

Aiz ezera balti bērzi...

Atsūtījis JĀNIS STRAUTIŅŠ no Ogres

Skaidrojošā vārdnīca

Daži spilgti citāti no Beverīnas no-
vada bijušā kolhoza „Tukšā vārpa”
trīciennieces Pūpēž Karlinas dienas-
grāmatas pierakstiem:

No rītiem mans pirmais darbs ir apkopt un
pabarot savu vīru un vepri.

•
Kā raibaļai aizgāja ciet, tā vīrs palika bez
strēbiena.

•
Kamēr meita gulēja slimnīcā, znotus
apmierināju cik mācēdama.

•
Vakar gadatirgū satiku savu jaunības draudze-
ni, ar kuru 30 gadus nebijām redzējušās. Šī mani
pazinusi pēc tās pašas cepures, ko toreiz nēsāju,
bet es šo – pēc tiem pašiem lindrakiem.

•
Uz lielo sūdu vešanas talku man laimējās sa-
slimēt, bet kad brigadieris neticēja, iegrūdu šim
purnā daktera „zilo lapu”.

•
Mūsu govju fermā buļļa vietā tagad strādā
jauns, spēcīgs tehniķis. Tomēr mūsu pašu
raibaļu man vajadzēja vest pie buļļa, jo mans
vīrs atteicās šo pienākumu pildīt.

Par dienasgrāmatas izrakstu pareizību atbild
ALBERTO, Ciecerē

Atsūtījis JĀNIS STRAUTIŅŠ no C

Vīrs: - Kapēc viņš tāds melns?

Sieva: - Melnais stārķis atnesa...

Atsūtījis JĀNIS STRAUTIŅŠ no Og

Atsūtījis AIVARS DUNDURS no Valkas

Yo, bļa!

Robežām starp valstīm un tautām kļūstot aizvien nemanāmākām, papildus aktualitāti gūst senā patiesība: cik valodas zini, tik reižu esi cilvēks. Tā kā iespēja kļūt vismaz par dubulto vai trīskāršo cilvēku neapšaubāmi ir visai vilinoša, dažādi valodu kursi un semināri aizvien drošāk piepilda Rīgas ielas. Bet ko darīt tiem, kuriem līdzekļu vai laika trūkums neļauj izmantot profesionālu pakalpojumus? Arī par to atjautīgie rīdzinieki un domnieki ir parūpējušies, sākot veidot bezmaksas daudzpakāpju valodu apmācības programmu.

Kā to prasa mācību standarti, viss sākas ar vienkāršākajām frāzēm. Mūsu gadījumā tā ir sasveicināšanās, ar ko sastopamies, sākot kājām pārvietoties pāri Akmens tiltam no Pārdaugavas puses (ja dzīvojat Daugavas otrā pusē, uz valodas kursiem nāksies paciesties līdz brīdim, kad šķērsosiet visu tiltu). Tur garāmgājējus sveic liels un sarkans, gandrīz vai taisniem burtiem uzkrāsots vārds YO, zem kura ir līdzīgs uzraksts citā valodā: BĻA. Diemī putni ar vienu šāvienu: apgūstam stilīgāko sveiciena vārdu angļu mēlē un krievu valodas nezūdošo vērtību. Īpaši iepriecina fakts, ka pirmā mācību stunda turpinās jau daudzus mēnešus, ļaujot pēc iespējas lielākam rīdziniekam un pilsētas viesu skaitam iepazīties ar pilsētnieku neizsmeļamajām alkām pēc zināšanām.

Jācer, ka turpmāk zem abu valodu tekstiem tiks pierakstīts arī tulkojums latviešu valodā, lai personām, kuras nejūtas pietiekami izglitotas

kādā no divām izmantotajām valodām, saīsinātu jaunās vielas apgūšanas laiku. Iesaku arī nākamās nodarbības tēmu loģiski izsecināt no pašreiz redzamajiem vārdiem, proti, pievienot vārdus, kas būtu izmantojami pēc Yo bļa! izsaukšanās garāmgājējiem un autobraucējiem. Droši vien visai labi iederētos *Help!* / *Ha помоу!*, bet nešaubos, ka atjautīgie Yo bļa radītāji spēs izdomāt kaut ko krietni piemērotāku. Patiesībā es pat vēlētos ieteikt šo vārdu autoru (-i/-us/-es) par valsts augstāko amatpersonu runu sacerētājiem. Tad mūs patiešām sadzirdēs ne vien Eiropa, bet arī visa pasaule!

JĀNIS SVINAGALVA

Cilvēki tiešām ir ļoti dažādi - daži tic pat laik prognozei.

Īstam sviestam sviests vārdā

Ieejot lielveikalā nopirkt sviestu, mūsulasītā A. gadījās misēklis. A. šķita, ka viņš kļuvis pa upuri, kas viņam atņēmusi tik mīlo produkt nosaukumu sviests, piedāvājot tā vietā piena augu tauku maisījumus. Turklāt kādā Latvijas radio 12. decembra raidījumā ķīmiķe G. Filc uzkurinājusi A. kareivīgumu, teikdama, ka Eiropas regulas neparedz vārdu sviests.

DADŽA izmeklētājs Secis ķērās pie daudziem leģendāriem balss čukstētājiem, ka neviens vācietis un ar neatteiktos no mīlā *butter*. Secis tūlīt konstatēja, ka sviests nav pazudis. Ja veikalos sviestu atrod grūtāk, regulārā ir ne viens vien sviests. ES regulas neparedz – sviestu, tradicionālo sviestu, atjauno sviestu, sūkalu sviestu, kausētu sviestu, sviestu, eļļu un citus dzeltena tauku produktus, kas izteikti sviesta ekvivalentā ar 82% piena tauku saturu produkta svaru. Cik daudz sviesta! Kāpēc sviesta nav? Loģika ir visai ierasta. Par sviestu pēc regulām nebūs saukt produktus, kuros piena tauku saturs ir mazāks par 80%. Attiecīgi: sviesta ražošana dārgāka, noieta mazāks, sviestu lielveikaliem neizdevīgāk turēt nekā dotu... Tāds, lūk, sviests, draugi!

ES ar tiru sirdsapziņu piedāvā saukt lielveikala istajos vārdos, bet mūsu ražotāji rīkojas rafrā. Cepuri nost! Pacīna izskatās pēc sviesta paciņas. Rakstīts Tukuma, Stelpes vai Latgales. Vakarē pircējam nenāk ne prātā pārbaudīt saturu. Turklāt uz sāniem rakstīts, kas tā īsti ir par mantas nieka 36% piena tauku. Vai tad to var saukt sviestu?! To var saukt tikai par maisījumu. No guma sastāva it kā nav – konstatēja Secis – jāķerti muļķi... Ja lasītājam A. kārojas īsts sviests, Secis ieteiktu meklēt un būt uzmanīgam, jo īstas mantas ir rakstīts īstais vārds.

JĀNIS DZELTENTAU

Ja ēdienu no tava galda pat suns vairs neņem, varbūt pienācis laiks patriekt šo izlepušo lopu!

AUTOISMI

- Daudzi Bībeles stāsti joprojām izklausās ļoti mūsdienīgi. Piemēram, Noass veselās 40 dienas meklēja vietu, kur noparkoties.
- Padomājiet, kā reklamās tiek raksturotas automašīnas – efektīgas, graciozas, seksīgas, iekārojamas. Brīžiem nezini, kurp tādu vest – uz garāžu vai moteļa numuriņu.
- Ja vīrietis nezināmu iemeslu dēļ tur garāžā veselu lērumu automašīnu, tad jādomā, ka tās viņam automātiski aizstāj harēmu.
- Pastāv milzums mehānisku ierīču, kuras sievietēm stimulē seksuālo baudu. Viena no tām ir Mersedesa kabriolets.

R. Valters

Uga Mežavilka draudzīgs šaržs

Jānis Dreslers (1896 – 1971)

XX gs. divdesmitajos un trīsdesmitajos gados un arī vēlāk gandrīz vai katrs skolas puika, kā arī pilsētnieki un laucinieki skandēja mākslinieka Jāņa

Dreslera sacerējumus. Nebūs pārspilēts, ka, atverot tā laika Atpūtas vai Jaunākās Ziņas svaigo numuru, katrs centās sameklēt starp daudzajām lappusēm jaunākās dēkas Slimesta, Jefiņa, Sprukstiņa dzīvē. Autora ražīgums šajos gadu desmitos ir apbrīnojams. Dreslera gara darbus grūti sajaukt ar kādu citu. Labākie no tiem ir kļuvuši par folkloru, kas pāriet no paaudzes uz paaudzi. Mākslinieks dzimis 1896. gada 5. augustā Vecmilgrāvī. Mācījies draudzes skolā un LMA kā brīvklauštājs (1921 – 1927), to gan nebeigdams. Pirmā pasaules kara laikā dienējis 2. Rīgas strēlnieku pulkā, vēlāk Latvijas armijā kā rakstvedis. Grūti ir uzskaitīt visus tos humora žurnālus, kuros Dreslers ir darbojies. Pirmā zināmā karikatūra ir ievietota satīriskā izdevuma „Gailis” 1912. gada 4. augusta numurā. Pēc 1941. gada 1. jūlija top rīmes un zīmējumi par Staļinu un viņa sabiedrotajiem, kā arī vesela zīmējumu un pantu sērija *Daugavas Vanagos* – „Ansis Šance frontē”.

Tā kā laika posmā no 1941. gada līdz 1944. ga-

dam visiem bija jāstrādā valsts darbā, Dresler strādāt policijas iecirknī par rakstvedi.

No 1945. gada līdz 1955. gadam viņš atur, no kurienes tik drīz atpakaļ nebrauc, ja brauc. Dresleram laimējās, viņš atgriezās, kau beigtu veselību – gangrēnas dēļ ir zaudēta kā četrrindes un karikatūras paliek tikpat jauti trāpīgas kā sendienās. Viņš regulāri sāk publ. *Dadzi, Zvaigznē, Literatūrā un Mākslā*, 1957 tiek uzņemts Mākslinieku savienībā. Ir piepi viņa sapnis – viņš tiek atzīts par vienu no la izcilākajiem karikatūristiem. Mākslinieks citā saulē 1971. gada 18. oktobri.

1991. gadā izdevniecība „Avots” laiž grāmatu „Jānis Dreslers, Jefiņš un citi”. Divus vēlāk, 1993. gadā, Dailes teātri top Pētera Li viena aktiera izrāde „Jefiņš saka akurāt, istā esmu klāt!”, kas uz skatuves dzīvo ilgi. Mate izrādei vāca pats aktieris. Viņš saka: „Ja vē uzzināt par kādu laika posmu, nelasiet vēs aprakstus, meklējiet ziņas humorā un satīrā”.

G. KU

Slimesta ziemas sports

J. Dreslera zīmējumi un tel

Puikas piekopj mākslu tīru –
Veido brašu sniegavīru,
Tikai slimests stāv kā stabs:
„Velti strādāt – kas tur labs?”

Vīram galvu raut no kakla –
Slimestam tur roka čakla...
Vīrs bez galvas – invalīds...
Par to navar būt pat strīds.

Slimests blāujamam dod vaļu:
„Sniega pīrāgā par gaļu
Kaimiņpuikas mani tin,
Sniegavīra vārdu min!”

Māte skrien ar lāpstu, slotu,
Dēliņu lai atbrīvotu:
„Manējais tāds kluss un lēns
Iznerro to katris zēns...”

Smējēji un smaidītāji –
Citi slidu skraidītāji:
„Slimests šodien zemē krit,
Pakaļkājās sliesies rīt!”

Ledus ir tas grēku āzis,
Slimestu kas zemē gāzis!
Bet tie, kas par to vēl smies,
Āliņģi uz galvas skries!...

Āliņģi, ko citiem kala,
Slimests pirmais mirka, sala:
„Nodevīgais ledus vāks!
Nu gan māte mājās šņāks!...”

Tikai pāris soļu mājas,
Tomēr neklausā vairs kājas –
Aukstums tās pie zemes sien
Un pa stilbiem augšup lien!...

NEPUBLICĒTA G. BĒRZIŅA KARIKATŪRA NO I. KLĪVES PERSONĪGĀS KOLEKCIJAS

Barkanais stūrītis

No Kr. Barona Nerātnajām latvju
dainām noskatījies
A. Liepiņš

MEITAS MANI KRŪMOS SAUCA
ZĀLĪTĒ VĀRTĪTIES,
ZĀLĪTĒ VĀRTĪTIES,
PIE AVOTA NODZERTIES.

MAZA BIJA MAN LĀDĪTE
DEVIŅĀM ATSLĒGĀM;
KAS ATSLĒDZ PIRMO REIZI,
TAS LAI SLĒDZ VISU MŪŽU.

Reklāma:

Jauno prezervatīvu *Colgate Plus* galviņa
liecas līdz pat 45 grādiem, tādejādi ļaujot
piekļūt pat grūti sasniedzamām vietām.

PLANĒTU SPĒLĪTES?

No sieviešu vēstulēm:

- Dārgā redakcija! Jūs padarījāt mani par sievieti. Viss pateicoties jūsu žurnālam.
- Pagājušajā gadā zēni mani tā piedzirdīja, ka es paliku stāvokli.
- Mājās vīrs visu laiku gul. Es nevaru saprast, ko viņš dara darbā?
- ...viņam pat prātā nevarēja ienākt, cik labi mani izreklamēja, kad skrēja cauri ciemam aurodams – prostitūta, prostitūta!
- Izpūtu dzīvokli tarakānu indi. Briesmīgi oda, bet visi mājinieki pacieta. Tikai vīrs nezin kāpēc muka laukā. Ne velti mans tēvs savulaik teica, ka viņš ir draņķa rāpulis.
- Man ļoti patīk apskauties un skūpstīties, bet vairāk par visu gulēt ar zēniem. Iespējams, tāpēc, ka nekad neesmu to darījusi.

No vīriešu vēstulēm:

- Viņa uzaicināja mani ciemos. Es, kā īsts vīrietis, nopirku ziedus, konfekšu kārbu un prezervatīvus.
- Sieviešu krūtis ir kā zivis ūdenī. Kamēr neaptaustīsi, visas izskatās tik lielas.
- Esmu pazinis daudzas sievietes, bet šī mani pārsteidza tā, ka nācās anonīmi ārstēties.
- Pārtraukt dzimumaktu vienmēr ir slikti, it īpaši, ja to pārtrauc vīra ierašanās...
- Es milu savu sievu. Tāpēc krāpju ļoti reti.
- ...tagad es ar vienu kāju esmu precējies, bet ar otru galigos mēšlos.

A. Liepiņš BEZ VĀRDIEM

Dz. Melnis

BEZ VĀRDIEM

I. Melgailis

BEZ VĀRDIEM

A. Mukāns

Šoziem mana Latvijas apciemojuma laikā zemi piemeklēja vareni bargs sals.

Redzēju, kāds bļitkotājs uz Ķīšezeru kēra vis, taču no āliņģa tās ārā vilka jau nobeigušās sasalušas ragā. Viens asarēns viņam izšļuka rokām un saplīsa pret ledu simts sīkos gabaliņ. Vīriņš sulīgi nolaņmājās un devās prom, iemiļotais vaļasprieks redzami vairs nesniedz viņam prieku.

Pa Rīgas ielām šurpu turpu izmisīgi brauk automobili, kuru bākās vēl nebija sasalusi degvielas firmu reklamētā arktiskā dīzeļdegviela. V izmisīgi meklēja briķetes savu namu krāsnīm, ta to vairs nebija nedz degvielas uzpildes stacij nedz bāzēs, nedz par divarpus latiem, nedz par trim latiem piecdesmit 25 kilogramu maisā. Malku un jēlkādu citu jēdzīgu kurināmo nek Rīgā vairs nevarēja atrast.

Lai glābtu šīs zemes iedzīvotājus no nosalšanas sāku dot viņiem vērtīgus padomus. Šād apstākļos, kad nav nekāda kurināmā, jākurin viss, kas deg. Der mēbeles, bet jāņem vērā, ka vecā karmju sagrauzti skapji dos maz siltuma, savukārt skaidu plates nelāgi odīs. Labi deg mūzikas instrumenti, piemēram, klavieres, bet mazāk kilokaloriju būs no bungām, flautām un vijolēm. Jēgas nav no gleznām, izņemot koka rāmjus. Gleznas labāk izmantot ķermeņa aptišanai, lai ilgāk saglabātu siltumu miesās. Reiz tādos karu un juku laikos pamanīju: kazarmās, kas bija iekārtotas kādā pilcēmu gulējis apsēdies ar audeklu, kas rīta gaisr: izrādījās Leonardo da Vinči darbs „Svētā Jaunav Marija un eņģeļi”. Salocīju to, paglabāju un vēlā nodevu vienam muzejam, kas ar šo eksponātu lepojas vēl šobaltdien.

Brīnišķīgs kurināmais ir dzintars, kas gan dedzmodams, tomēr ar siltu liesmu. Latviešiem mājās ir tik daudz lieku dzintara nieku, ka vienu daļu var droši likt krāsnī. Pēc maniem aprēķiniem iznāk, ka vienu dzintara kreļļu pietiek, lai 30 sekundes apsildītu 30 centimetru platību u. apsildāmās personas dibengala ādas 3 milimetrus dziļumā.

Kad nokurināts būs pilnīgi viss – dīzelis un mazuts, eļļa un sviests, līnī un apaļkoki, datori un printeri, koncepcijas un programmas, jādodas uz Rīgas Rātsnamu, kur pirmie nakšņotāji bezpajumtnieki ar suni jau viennakt bija manīti. Laucinieki var ņemt līdzī aitas un citu dzīvo radību lai kopā būtu siltāk. Tā draudzīgi var sagaidīt pavasari un jaunus laikus, vai varbūt laikus, kas nāks jau pēc jaunajiem laikiem – to tad jau pārziemojušie redzēs.

Ja vēlaties dzirdēt citus manus stāstus, tad tiksimies Minhauzena muižā Duntē!

Jūsu Hieronīms Kārlis Frīdrihs fon Minhauzens

Frīdrihs fon Minhauzens

Sievišķais valdzinājums

Lepnas mums tagad ir dāmas, nav viņas pērkamas par sviestmaizi. Ap gadiem sešdesmit tās ir pašā istākajā plaukumā. Kā kupls peonijas zieds, kas rotā puķu dobi vasaras sākumā. Brīnišķīgus fluīdus izstaro šīs dāmas – kā smaržīgi floksi augusta pilnbriedā.

Klusā apbrīnā es noraugos uz cēlo būtni, kura piepilda autoostas plastmasas krēslu ar savām kuplajām miesām. Vēl diezgan biezus matus sedz koķeta cepurīte un varenās krūtis vai pušu plēš sarkanīgo turku *pufaiķu*. Apvītušajos vaigos rotājas

glītas bedrītes un krāsotās lūpas savelkas tikumīgā smaidā. Lielā tirgus soma līdz augšai piebāzta ar pilsētas labumiem un cienījamā dāma labpatikā šmakstina lūpas, iedomādamās par gardo maltīti vakarā. Bet laiks velkas tik lēni, nu gluži kā grūsna govs uz ganībām. Čaklās rokas nav radušas dusēt mierā, tās no somas izceļ krietnu desas gabalu un bulciņu. Mutē atmirdz spoži zelta zobi un ēdmaņa tiek rūpīgi sagremota. Kundze piedurknē noslauka taukainās lūpas un iekārtojas ērtāk. Kā lielu dārgumu viņa

klēpī ieceļ pamatīgo somu, te tā būs drošībā. Pilsētā nav glābiņa no zagļiem un slaistiem.

Uz vispārējā skaņu fona klusā krākšana tikko dzirdama, kā kaķa murrāšana. Kas guļ, tas negrēko – sen zināma patiesība, un dāmas jauko seju rotā bezrūpīgs smaidis. Viņa redz labu sapni. Bet visi tomēr neguļ. Kundzes šarms un neatvairāmā personība kā magnēts pievelk dažus šaubīgo iz-

skata tēvaiņus un pat puņķainu pusaudzi. Tie nemanāmi piesēžas tuvāk, un tas arī saprotams, viņos mostas kvēlas jūtas. Tie nenovērš acis no sievietes klēpja. Padzīvojušās dāmas iekšējais starojums un miesas formu brīnišķīgās proporcijas neatstāj vienaldzīgu pat kādu nenosakāma vecuma sieviešu kārtas radību. Viņa atliek atpakaļ ķesēlē pusdzerto odekolona pudelīti un papildina kuso pielūdzēju pūliņu.

Viens no tēvaiņiem iededzies kaislībā. Tetovētās rokas cenšas noglāstīt apaļīgo somas

radusi kasīt muguru pret durvju stende labi palīdz. Viņa enerģiski trinas krēslā roku aiz krekla. Nu beidzot – izdodas nosīko, nekaunīgo radību. Ar šo nodarbi c aizņemta, ka ne-mana, kā klusi plaukš izkrīt naudas maks. Blusas nu ir atstāju soma savā vietā. Kundze apmierināti sma-

ar zināmu interesi aplūko blakus sēdošos v

ARBALETS

N. Nagaine

sānu. Sieviete sakustas un pielūdzējs atvirzās atpakaļ. Redzam – cēls un kautrīgs raksturs. Ir vēl mūsdienās džentlmeņi! Cienījamā lauksaimniece sarosās un patrinās pret krēsla atzveltni. Ar to nav līdzēts, un viņa gluži nemanāmi bāž roku aiz muguras. Ak, šīs nešķīstās blusas, kaut viņas zeme apritu! Brīdī knosījusies, viņa norimst un stingrāk satur somu. Nē, tas nav izturams! Mājās kundze

pielūgsmi nav piedzīvot! Viens no lien gluži rūpus pie kājām. Pat kāds puika pa apakšu, nu gluži k cis, kad tas diedelē glās jaunu vēl, zēns ar maz vienos gados!

Uz mirkli kundz mirstas atmiņās. viņa bija pirmā dra Kādas toreiz bija balles dancošana! Cik daudz toreiz krita viņai priekš ceļiem, kā neprātīgi dz triecās ar tiem motocil Labi, ka vēl nenositā kur vēl tās gada pā sapulces kolhozā! Ka

banketiem, kas par ēšanu un dzeršanu! Ne ne cepts, ne vārīts. Jaukajās atmiņās iegri viņa jūtas gluži kā mājās pie galda. Tā viet bas dakšiņu rokā un pakasīt galvu, niez malās. Bet ir kāda spiedošāka vajadzība. saimniekamma nedaudz paceļas uz augšu Uh, nu ir labi! Zeņķis kā lode izšaujas no k apakšas un, aizspiedis degunu, metas uz du

Cik nervozs bērns, un tāt taisās par kavalieri! Ku pārmetoši šūpo galvu. Ar kvēlie pielūdzēji atsprāgst Dāma saprotoši smaida – ti viņiem vīra dūšas. Ne cienīgi iekarot viņas sird roku. Neklājas vīrietim bū aplam kautrīgam. Nav vair kavalieri, vīri kļuvuši kā pa Pa to laiku sieviešu kā radījums klusi un neman bez liekām emocijām, izk naudas maku no sola apa Tas nozūd spēkaino treniņb bezizmēra kabatā. Šajā d vēl kādā mitekli būs kriet vakariņas ar stiprām piedev Labu apetīti!

G. VALĒP

Desmit bausļi tiem, kuri „sēž uz diētas”

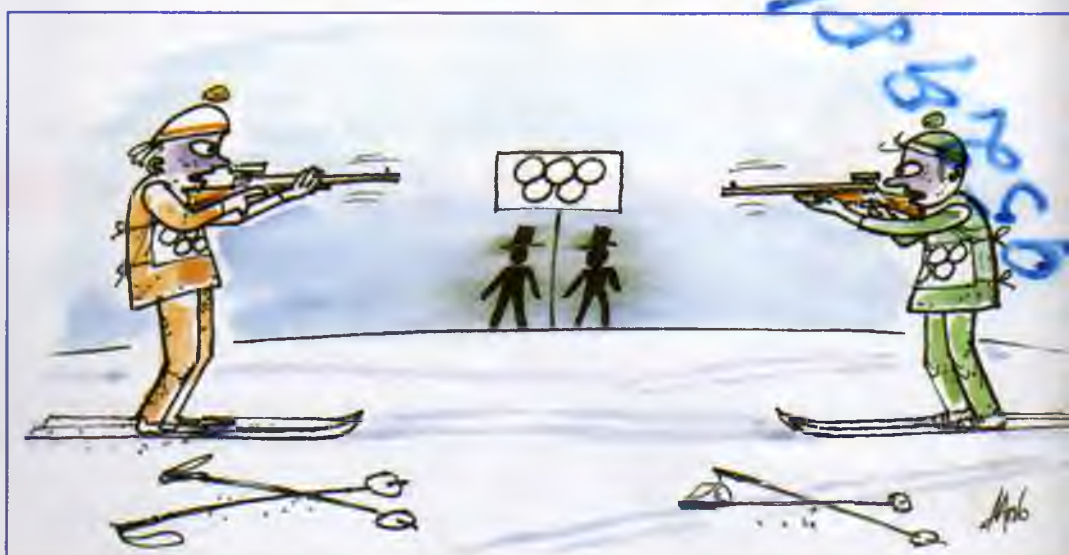
1. Ēšana no cita šķīvja neskaitās! Ja neviens neredzēja, kā jūs nocepāt gabaliņu, tad arī kaloriju tajā nav.
2. Ja jūs ēdat stāvus, tad kalorijas iekrīt kājās un iztērējas ēšanas laikā.
3. Ēšana vakara pasākumos neskaitās – kalorijas iztērējas dejās un sarīstarpējās sarunās.
4. Diētiskais gāzētais ūdens neitralizē hamburgera un deserta taukvielas.
5. Mērcē pie salātiem un viss, kas ietīts salātos, neskaitās – salātus jūs ēdat tik un tā.
6. Visas apēstās šokolādes kalorijas tiek tērētas smadzeņu darbībai, bet saldējums ir kā antidepressants, tāpēc arī saldējuma kalorijas neskaitās.
7. Ēdienam, ko jūs ēdat kinoteātrī, kaloriju nav, tāpēc tā ir nevis daļa no jūsu pusdienām, bet gan daļa no jūsu izklaides.
8. Nolausti aknas gabaliņi neskaitās – kalorijas ir tikai veselās aknās.
9. Ēdienā, ko jūs nogaršojat gatavošanas laikā, kaloriju nav.
10. Ja jūs ēdat ar kādu kopā – kaloriju skaits ir jādala ar divi.

Bagatarojis Andris Petronis

Karikatūrists A. Mukāns par olimpiādi

- MAMMU, KAS NOTICIS?
- SĀK MĀKTIES, ATKAL TĒTIS AUGU DIENU
PAVADĪS PIE TELEVIZORA!

SPORTISMI

- Fizikultūra ir pilnīgas muļķības. Veseliem tā nav vajadzīga, bet slimiem kaitīga.
- Vislabākā fiziskā nodarbe ir atpūta no fiziskām nodarbēm.
- Veselā miesā vesels gars, bet pārāk veselā miesā ietilpst pārāk maz vesela gara.
- No valsts aizplūst ne tikai miesas, bet arī smadzenes, ja tām ir miesa.

PASMAIDI

KRUSTVĀRDU
MĪKLAS
Internetā

mīklas

www.pasmaidi.lv

Lielveikalā *Origo* dienas laikā divprocentīgais piens, kas ražots Valmierā, kļuvis dārgāks par 89,4 procentiem jeb 19 santīmu vietā tagad maksā 36 santīmus.

Latvijas iedzīvotāji ir steidzīgi un aizņemti cilvēki, jo kā citādāk izskaidrot faktu, ka apmēram 90% gājēju jož pāri ielai, kaut arī luksaforā deg sarkanā gaisma. Kā stāsta aculiecinieki, piemēram, Tokijā jāpāņi stāv un pacietīgi gaida zaļo gaismu arī tad, kad briesmīgi lietus un tuvumā nav neviena transporta līdzekļa.

Latvijas Minhauzena tituls pienāktos A. Rubika kungam, jo kādā radoraidījumā viņš ļoti ticami stāstījis, ka neko nav zinājis par padomju laika specveikaliem. Dīvaini, bet tauta par šo faktu bijusi ļoti informēta.

Un tagad par visdzejiskāko reklāmu:

*Mūsu klients nebūs bešā,
Stundas laikā nauda kešā.*

To sludina kāds Rīgas lombards, kas pret nekustamā īpašuma ķīlu ir gatavs sacīto izpildīt.

Atkal kārtējo numuru izspēlējis Ventspils mērs Aivars Lembergs. Viņš izsludinājis konkursu cilvēkam, kurš spētu izpildīt pilsētas brīvostas valdes locekļa pienākumus. Vienīgais noteikums: kristītam vārdam jābūt Ojārs un uzvārdam Grīnbergs. Līdz šim ieteiktais kandidāts netiek apstiprināts, lai gan viņam pasē rakstīts – Ojārs Grīnbergs. Dzird runājam, ka kāds vīrs vārdā Ojārs ļoti vēlas mainīt līdzšinējo uzvārdu, lai varētu piedalīties konkursā.

E. RECOGS

Latviešu radio ziņo:
Katrai ģimenei būs sava māja vai atsevišķs dzīvoklis. Taču tas nebūs rīt ap brokastu laiku, kā ziņojām iepriekš, bet gan plkst.20. Atvainojamies par sagādātajām neērtībām – Jūsu valdība.

Dz. Melnis

Ar tableti pret frizētavān un plastisko ķirurģiju!

Francijas zinātniekiem ir izdevies no: rot strukturālās atšķirības starp taisniem sprogainiem matiem. Sieviešu frizūru pasa būšot ista revolūcija! Šo rindu rakstītājam šķiet, ka šajā nozarē revolūcija norisinās nen Bet nākotne sola aizmirst par visdažādāk frizieru instrumentiem un līdzekļiem. Francijas zinātnieku domām, lieta ir c vienkāršāka – tagad to visu regulēs šampū pat tabletes! Iedomājieties tikai – apēd t un savu sprogaino cirtu vietā iegūsti taisn tus – kā kārtīgi ar lineālu novilkta svītras arī no taisnajiem matiem ar tabletes palid uztaiši frizūru *Sprādziens makaronu fab*

Gan jau ar laiku atkritis arī ilgais r krāsošanas process – apēd zaļo tableti un k par zaļmati, apēd oranžo tableti un esi oranžm apēd melnbalto – un kļūsti kaut vai par zebri

Bet ja jau lieta ir skārusi matu sakārtoj izmaiņas, tad drīzumā pilnīgi droši ar tabl palīdzību varēs izmainīt gan acu krāsu un mu, gan krūšu lielumu vai mazumu. No iedodat savai kundzei, kura pieņēmusies sv tableti un pusdienlaikā jau saņemmat istu daļ ar 90–60–90. Viennozīmīgi – šāds pavērsi izspiedis no aprites plastisko ķirurģiju, jo v taču varēs panākt ar vienu vienīgu tableti! kā plastiskās ķirurģijas meistariem varu iete jau laikus padomāt par pārkvalificēšanos. nezin vai godātā Jāņa Žaržeka mešanās p tikas pasaulē ir nejaušība – drīzāk cienījam plastiskās ķirurģijas meistars ir norūpējies p savu nākotni...

JĀNIS JASMĪN

Kad reklāmas bagātina latviešu valodu

Kāds uztraucies radioklausītājs 7. oktobra *Brīvajā mikrofonā* visai Latvijai pūlējās ieskaidrot, ka, lūk, reklāmas pamatīgi bojānot latviešu valodu. Es teiktu – pilnīgi šķērsām. Cilvēks nav sapratis vienkāršu patiesību. Reklāmas iepriecina. Vēl vairāk – tās izglīto. Kā jūs domājat, kādu dzejoliti mans piecgadīgais mazdēls skaitīja pie eglītes?

– Velk kamaniņas vecītis un iekšā maita zirgs, tas eglīti ir nograuzis un... paši ziniet, kas tālāk.

Arī es līdz šim, drūmu ģīmi un kārnu maciņu kešā iespiedis, gāju uz veikalu, nenojauzdams, ka preču cenas var būt ieliksmojošas, vasarīgas, tikamas, zemas, vēl zemākas, bet galvenais – piemērotas. Es pat nezināju, ka šaubām ir ēnas, bet paradīzei un pie viena kaislibai – garša. Tāpat uzzināju un pats savām acīm redzēju, ka vajag piedurt tikai vienu pirkstu un tūlīt automašīnai

nokrit priekšējais bampers.

Bet tas vēl nav viss! Iespaidīgo reklāmu c var slēgt pat derības. Proti – cik ilgi tās ti pārraidītas. Savdabīgu rekordu uzstādījusi LN Paredzēts, ka filmai jāsākas pulkstens 21:05, bet tiek rādīta 21:23. Tātad 18 minūtes vēlāk. Kas šē gadījumā būs uzvarētājs, grūti paredzēt. Vieni angļu televīzija grib mūs pārspēt un vienu kanā atvēlēt tikai reklāmai. Vai tiešām viņi neko nebi dzirdējuši par aizraujošajām derībām?

Un visbeidzot – jautājums kašķīgajam radi klausītāja – vai viņš ir dzirdējis, ka minerālūder ieliksmo ne vien miesu, bet arī garu? Cerēsim, k tas liks viņam nopirkt minerālūdens pudeli u bagātināt savu latviešu valodu ar kādu spārnout aforismu.

E. SAUSAI

(12) meīča ar saulainām cirtām un kokli

meīča ar saulainām cirtām un kokli
labāk ja būtu nākusi rīt
vien pāris dienas uz barikādēm
neviens mūs nespēja piemānīt

sapņu vairogos stāvējām naivi
ložu lapsenēm steldzot mūs šķirt
nekokiļi velti – vairs nesašaukt drošos
vēlreiz par savu brīvību mirt

lienētos būros pie televizoriem
brālis pēc brāļa aiziet ciet
vēl vakar – brīvs vilks uz barikādēm
nu algotnis svešā ierindā iet

raud mēra raud laima un Dievam dziest klēpi
raud nākotne asinis krustcelēs
vareno klans velk himnu caur zobiem
un līdzī tai glēvi velkamies mēs

pa zobiem pa zobiem – kā grīzīnālnā...
pat filmās vairs lētiņi nekaujas
liks pakauša sirpis – vīrs klanās kā āmurs
ērts vien ir tas kam nav vērts vairs nekas

kam tādām vēl abrene sevi kas pārdos
kas stiprā un bagātā pēcpusē trīs
es mirstu tu mirsti mēs izmirstam sveši
bet krātiņš uz kredīta sanāca glītis

meīča ar kailām krūtīm un kōlu
vārds bij tev brīvība – nu laikam cits
ticības vārdi ir segvārdu gūstā
to mulķi sīt krustā – to kas vēl tic

lai dzen tevi naglu caur aknām caur sauli
caur varoņiem trimdu caur āķu pie kūls
zem velēnām aizmirstie brāļu kapos
Dievu par tevi – par pēdējo lūdz

13/04/2005

Nu, kā ir, mani lētiņīgā barikāžu ideālisti?

Kaspars Dimīte

Kaspars Dimīte
pēdējais pirāts

baigi gribas dzīvot baig

DUBULTALBUMS VELTĪTS AIVARA RITENIEKA BOKSA UN SVARCELŠANAS KLUBAM BR

A.VILIPSŌNS

www.radionaba

INĒJA MĒMĀRĀS TĒMĀS

NABA
93.1 FM
UNIVERSITĀTES RADI

BEZ VĀRDIEM

N. Nagaine

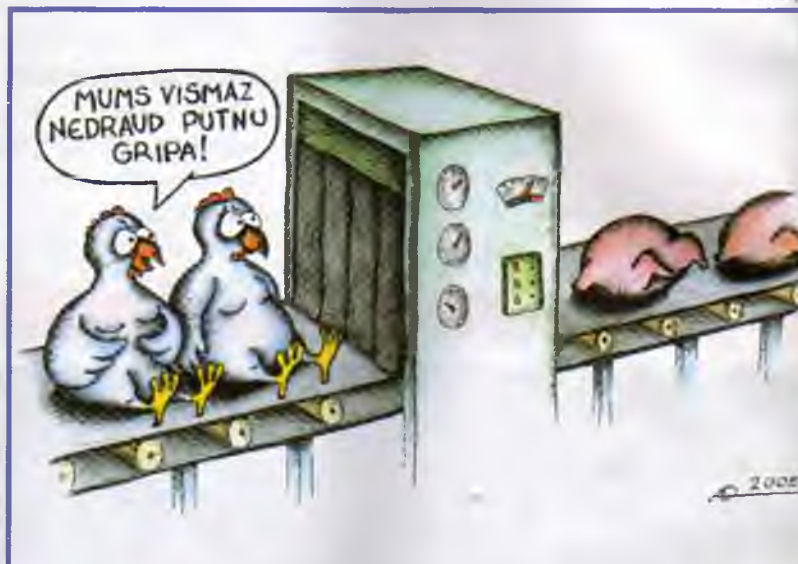

G. Š.

BEZ VĀRDIEM

N. Nagaine

A. Lap.

J. Bulikina

Nelaiķi apglabāja ar mūziku un kori. Taču vēlāk nolēma, ka pēdējais ir lieks un izraka ārā.

Kāda atšķirība starp draugu un īstu draugu?

Parasts draugs palīdzēs jums pārvest mantas, bet īsts – liķi.

Nāvīgi vērtīgi padomi

Ja esat apmaldījies Sibīrijas taigā, klieciet, cik tik spēka. Tā jūs kavēsīt Sarkanajā grāmatā ierakstītā Usūrijas tīģera izmiršanu.

Ja zelta zivtiņu uzliks uz karstas pannas, tad vēlēšanos skaits automātiski palielināsies līdz trīsdesmit.

Nav vērts bēgt no snaipera – mirsi noguris.

Sludinājumi

– Par nelielu samaksu ļauns policists ieliks jūsu nepaklausīgo bērnu stūrī vai apēdis.

– Pie apbedīšanas kantora: Tukšās taras nav.

– Spēlējam bērēs. Ekstremālo kāršu spēlmaņu asociācija.

– Superakcija: Nopērc desmit belašus un saliec suni!

Pasaka

Baranciņa, baranciņa – bērni priecīgi sauca, nenojaušot, ka rausītis ir nāvīgi ievainots.

GANDRĪZ DETEKTĪVSTĀSTS

To, ka šajos laikos vientuļai sievietei laukos dzīvot bailīgi, katrs sapratīs. To vien dzird – iebrūk bandīti, sasiem, piekauj, prasa naudu un zeltu. Ja nedod, tad aizlīmē muti un pletē uz vēdera ar gludekli. Viens otrs tā esot pat nomiris. Cik tur nu vajag vecam cilvēkam?!

Cēsu pusē dzirdēts pavisam šausmīgs notikums – tur kāds jauneklis večiņu ar seksu nomocījis līdz rītausmai. Tik izbadējies bijis, ka večiņam jauneklā pat palicis žēl. Kad nabadziņš pret ritu iemidzis, viņa cēlusies šim sarūpēt brokastu. Izcepusi oliņas ar speķi. Vēlāk tomēr saukusi pie tiesas pargoda laupīšanu.

Tādas un citādas nelabas domas Linei nāca ik vakaru, kopš bija miris viņas vecis. Lai kā Line vakaros pārbaudīja, vai durvis aizslēgtas kārtīgi, naktis uzmācās bailes. Tā vien likās: kāds grabinās pie durvīm vai pavidēnas aiz loga. Tā varēja dabūt sirdstrieku! No rītiem Linei sāpēja galva, pa nakti tā bija kļuvusi dulla, bet ar dullu galvu darbus padarīt nevar.

Tuvākās kaimiņu mājas, kur dzīvoja vīriešu cilvēks Pēteris, atradās netālu aiz meža. Kad Line aizgāja līdz kaimiņiem un sūdzējās par bailēm

naktis, Pēteris smīnēdams ieteica meklēt īrnieku. Tā nu uz pavasara pusi ieradās štramma kundze no Rīgas. Line viņai ierādīja zemes gabalu dobēm, kur audzēt puķes un zemenes, par ko kundze nopriecājās. Tagad Linei vakaros nebija garlaicīgi. Atbraucēja apmetās otrā mājas galā. Nu Line jutās daudz drošāk. Tuvojās rudens. Pamazām dienas kļuva īsākas, bet naktis garākas un tumšākas. Kādu vakaru, kad sarunas norisinājās par laupītājiem, rīdziniece atzinās, ka tāpat naktis mokoties ar bailēm. Tad abas norunāja salikt kopā gultas pie sienas. Tas nekas, ka katra guļ savā istabā. Ja ko aizdomīgu dzirdēs, varēs piedauzīt pie sienas vai pajaut.

Tā nu bija pavisam droši, līdz vienu nakti Linei parādījās šausmīgs sapnis. It kā melns stāvs pavidēja aiz loga, it kā tumšs tēls norāva viņai segu un metās virsū. Line pretojās, blāva, līdz nosvīdusi pamodās un atvēra acis. Viņa raudzījās tumsā un nesaprata, vai kāds te bija vai nebija. Drošības pēc iebļāvās: – Palīgā! – un satrūkās, jo pie sienas arī daudzija un sauca: – Sit! Sit! Palīgā!

Nu viņa saprata, ka īrniece briesmās. Gaidīt nebija ko, vajadzēja rīkoties. Uzmetusi kleitu,

Line piegāja pie loga, pakāpās uz ķebliša un iznāca melnumā. Pa ceļam Line vairākas reizes apstājās un atvilka elpu, līdz nokļuva pie Pēdurvīm. Kaimiņš saprata visu un tūlīt zvanīja policijai. Tā atbrauca ātri, jo darišana taču laupītāju! Kad Line ar papildspēkiem iera mājās, viss bija kluss un tumšs. Tas vedināja domām, ka īrniece būs nozmiēgta. Durvis aizbultētas, tās atvērt nevarēja. Atlika tikai vien policists lida iekšā pa logu, pa kuru Line bija līd Rīdziniece, redzēdama, ka vīrietis lien pa lēc daudz nekavējās un blieža no visa spēka ar marmuriem, kas bija pa rokai. Policists to nebija gaidījis pakrita. Tikai tagad viņa sadzirdēja Lines balsi:

– Dullā, ko tu dari, vai kurla esi!

To nu rīdziniece nevarēja piedot:

– Tu pirmā blāvi palīgā! – viņa aizstāvē un tūlīt arī paziņoja, ka aizbrauc. Beidzot noskaidrojās. Pie visa vainīgs bija sapnis. Policists atmeta ar roku, bet kaimiņš gardi smējās...

Toziem Line pārcēlās pie Pētera un tur palika. Diviem gultā tomēr drošāk!

ILGA RIEKSTI

SEKO
AIZCĪTĀJUMAM –
VIENU VIENU BEZ
AUTO!

KĀDA TAČKA!
AIZDZĒTĀM?

Dz. Melnis

ĀTRIE NAUDAS MAKSĀJUMI

Z. Zaharāns

GUDRAS DOMAS

Nekas neizraisa tādu paniku, kā sauciens „Tikai bez panikas!”

Par gudriem mēs saucam cilvēkus, kuri mums visā piekrīt.

Pirms Kolumba amerikāņi bija spiesti dzīvot Eiropā.

PĀRDOMISMI

- Arī latus var konvertēt trīsdesmit sudraba grašos.
- Arī maldugunīm var būt savs budžeta deficīts.
- Interesanti noskaidrot – kur paliek viss runāšanas sudrabs un klusēšanas zelts.
- Pie nesakārtotas likumdošanas pat vērsis dara to, kas nav atļauts Jupiteram.
- Kāsit pelnus uz galvas var arī centrālpkures laikmetā.
- Viss maksā tik, cik maksā, bet tikai līdz brīdim, kamēr netiek pierādīts pretējais.

- Ja pat vienkāršā strīdā dzimst patiesība, kas gan spēj piedzimt parlamenta debatēs?!
- Arī morālajai sejai lieti noder skaistumkopšanas līdzekļi.
- Katram Antiņam arī šodien savs stikla kalns, pagrūti vienīgi ar princesītēm.
- Par attālo nākotni visizteiksmīgāk spriež tuvredzīgie.
- Arī žestu valodai runu var sagatavot jau iepriekš.
- Pat taisnai tiesai mēdz būt savi likumi.

ARČIBALDS BRĀLĪTIS

PRIEKŠVĒLĒŠANU MARATONS

Simbols

Disputu Rīgas Progresu departamenta Lobistu padomē izvērtās vētrains. Aiztecējis līdz trībīnei, Brīvības partijas vecākais lobētājs un lauku tūrisma firmas līdzīpašnieks Džonatans Ķēvics pārļaida smagu skatienu klubkrēslu puslokam un spalgi iebrēcās:

– Kauns un negods! Kauna smagme un negoda lāsts spiež sacīt rūgtus vārdus. Kaut ko tādu var izperināt vienīgi Mātes Latvijas ienaidnieki! Kategoriski pieprasu nodot tiesai „jaunos un daudzsoļošos”, kuri grasās izkropļot latvju tautas izcilā dēla Kārļa Zāliša meistardarbu, kas iedvesmojis mūsu priekštečus Trešajai Atmodai!

Tādā garā Ķēvics turpināja, līdz viņa runu pārtrauca digitālā āmuriņa kļaudziens.

Tad uzstājās talantīgais Pareizā ceļa runasvīrs, Menas salas celtniecības firmas saimnieks Frenks Liepiņš:

– Neiebilstu – Brīvības pieminēkļa autors bijis izcili talantīgs. A propos, viņu sauca nevis Zālītis, bet Zāle. Piedosim iepriekšējam runātājam, Brīvības partijas pārstāvjiem reizēm misējas. Tomēr savā ziņā Džonatanam taisnība: tiešām – kauns un negods... tikai nevis par pieminēkļa uzlabošanas ieceri, bet gan par statistikas datiem, ka Tallinu joprojām apmeklē četrpadsmit reizes vairāk maksātpējīgu ārzemnieku nekā Rīgu. Pēdējais laiks sākt eksponēt Latvijas galvaspilsētu viesiem pievilcīgā veidā!

Kopš JUNESKO attiecina apbūves ierobežojumus tikai uz pilsētas viduslaiku teritoriju, strīda objekts vairs neietilpst liegumā. Un tieši tagad, kad visi celi vaļā, kad izprojektēts oriģināls skata laukums, no kura jenkijiem un singapūriešiem pavērsies gleznainie vecpilsētas brutofleksa kārniņu jumti un visu orientāciju ceļotājiem labvēlīgu relaksācijas iestāžu reklāmas, viltus pravieši grib ideju nožņaut jau iedigli. Skatu platforma it kā kropļo Mātes tēlu? Prātīn, nāc mājās! Skatlaukuma nimbs virs Mildas pakauša Latvijas simbolam piešķirs vēl vairāk cēluma! Un publikas klātbūtne sargās trīs zvaigžņu zeltījumu no kaiju darbības.

Vēl kas. Atcerēsimies – līdz pat otrajam terorisma vilnim arī ASV Brīvības statujas galvā atradās stāvvietas tūristiem. Mūsu pieminēkļa pārbūve, lietpratīgi popularizēta, var tikt uzskatīta par solidaritātes žestu Amerikai, kas Rīgai var nest ne tikai morālu gandarījumu. Uzsveru – NE TIKAI!

Pēdējais arguments pārliecināja visus. Pēc grūtām pārdomām – arī Ķēvicu.

OLAFS ZELLIS

No preses:

159. skolas audzēkņi gatavojās nosodīt amerikāņu agresiju Irākā. Štābs šo ideju atbalstīja. Bērni ieteica rakstīt: – Bušs ir stulbenis! –, bet skolotāji sabijās un ierosināja tekstu nedaudz mikstināt: – Buš, tev nav taisnība!

R. Mežavs

A. Mukāns

- MUMS DRAUD GLOBĀLĀ SASILŠANA
- UN EKONOMISKĀ PĀRKARŠANA

I. Melngailis

VECĀS, LABĀS ANEKDOTES

– Balsojiet par mani, un es jums iemācīšu la dzīvot! Braukāsiet ar prestižām mašīnām, dzīvo burvīgās kotedžās, staigāsiet uz pieņemšanām.

– Kāpēc jābalso? Iemāci tāpat, m paskatīsimies...

– Tāpat vien neiznāks. Vajadzīga deputā neaizskaramība...

Sarunājas divas draudzenes:

– Es šķiros no sava vīra, deputāta. Viņš tikai vien dara, kā stāv pie gultas un stāsta, cik ma būs labi.

Pie finanšu ministra atnāk premjerministrs u jautā:

– Klausies, kur tu ņem naudu?

– No budžeta.

– Un kas to liek budžetā?

– Tauta.

– Divaini, – premjerministrs nopūšas, – be tauta prasa no manis!

KAS IR VĒLĒŠANAS

■ Pēc kāzām un vēlēšanām reti kad saņem to, ko esi gaidījis.

■ Parasti, beidzoties jebkurai balsošanai, nolaižas rokas.

■ Sliktu valdību ievēl labi cilvēki, kuri ignorē vēlēšanas.

■ Apspriet ar politiķi vēlēšanas ir tas pats, kas runāt ar spēlmani par zirgu skriešanās sacensībām.

Dadža 9^a l m a a i z k u l i s e s

(turpinājums no 2. numura)

Ievērojamāko DADŽA karikatūristu pulks būtu nepilnīgs, ja nepieminētu vienmēr mierīgo, kluso zīmētāju **Imantu Melgaili**. Viņa izdoma nav aptverama. Jociņi labsirdīgi, galvenokārt sadzīviski. Imants necilāja pasaulīgas problēmas, dažas tēmas likās pasikas, taču tieši tāpēc visiem saprotamas un tuvas. DADŽA mākslinieku un feļetonistu skaļajā kompānijā, kur nereti mēdza cits citu apcelt un izjokot, viņš izskatījās kā tāds dievbijīgs mūks. Ne velti krievu tantiņas, kuras bija ievērojušas, ka Melgailis bieži steigšus uz krievu pareizticīgo katedrāles pusi (turpat atradās Imantas autobusa pieturas vieta), viņu bieži noturējušas par savas saimes popu un tāpēc godbijīgi sveicinājušas ar vārdiem: „Zdravstvuiķe, batjuška!” (Sveicināti, cienīgtēvs!).

Septiņdesmito gadu vidū ar Imantu pēkšņi notika trakas divainības. Viņš sāka rakstīt dzejoļus! Nu, vārdu sakot, uzvedās kā tāds iemilējies puišelis... Domājām, ka karikatūrists pagalam nojūdies. Par laimi slimība neprogresēja. Drīz vien Imants bija tas pats vecais jautro karikatūru zīmētājs. Un tēmas dzima vēl asprātīgākas!

Laika gaitā Melgailim radās vēl viena izraušanās – sikplastika. Viņš mālā veidoja jaukas un dzīvespriecīgas figūriņas vai pat veselus ansambļus. Taču šis netikums viņa pielūdžējus neātrauca, jo tas nevis apdraudēja, bet gan stiprināja papildināja Melgaili karikatūrista meistarību.

Krietni mazāk skolots un pieredzējis izskatījās puika **Ilmārs Dzerko**. Arī publicējās viņš. Taču talanta puisim netrūka. Ja iedeva Ilmārs uzzīmēja zibenīgi. Arī šarži Dzerko tikpat ātri un meistarīgi. Starp citu, kļuva arī pazīstams kā kaislīgs bohēmas šais. Ar viņu bieži notika jocīgi starpgadījumi, kibeles un pārpratumu. Ja kādā redakcijā, vai kafejnīcā notika neliels jandāliņš, tad

sprīdums viens – tur apgrozījās Ilmārs Dzerko. Dažreiz viņam piedēvēja arī nedarbus, kurus paveicis pavisam kāds cits. Vispār Dzerko palicis atmiņā kā savdabīga un kolorīta figūra. Tāpēc, ja es nepieminētu viņu, DADŽA sešdesmito gadu mākslinieku buķete nebūtu tik koša.

Līdzās Vīndedzim, Haskinam un Ošam, žurnāla pēdējos vākus, kas atspoguļoja starptautiskos notikumus, bieži zīmēja arī **Ludis Bērziņš**. Tematiski tie maz atšķīrās no citu zīmētajiem darbiem, jo ideju vai tēmu autors lielāko tiesu bija viens – Igors Palkovs. Un arī iespējas visai ierobežotas – tēvocis Sems, Adenauers, asiņainie kolonizatori, NATO vīri, aukstā kara kurinātāji, figūras, kuras tolaik vainoja visās nelaimēs.

Taču, kaut arī tematika zināmā mērā bija vienmuļa, Ludis Bērziņš katrā karikatūrā savā vērienīgajā un enerģiskajā rokrakstā mēcēja iezīmēt kaut ko svaigu un atmiņā paliekošu. Protams, viņa kapitālisti neizskatījās tik ērmīgi, kā tas padevās Vīndedzim un Ošam. Un tomēr – cepuri nost! – arī viņš itin koši prata šautīt šos personāžus. Vēlāk Ludis Bērziņš pievērsās vitražas mākslai, kur guva ievērojamus panākumus.

Dainis Breikšs iejūdās DADŽA mākslinieku pajūgā sešdesmito gadu otrajā pusē. Mazrunīgs,

D. Breikšs

U. Mežavilka šaržs

bet darbīgs mākslinieks. Ļoti ražīgs tēmu autors. DADŽA līdzstrādnieku trokšņainajās diskusijās nepiedalījās, izturējās atbildīgi un velnu nedzina.

BEZ VĀRDIEM

D. Breikšs /1979.g./

Taču katrā trešajā viņa karikatūrā figurēja velns, kas nostrādājis kaut kādus ellīgus numurus. Anekdotēs nestāstīja, droši vien tāpēc daudzas viņa karikatūras rotāja paraksts – „Bez vārdiem”. Tomēr Breikša mēmie zīmējumi bieži atklāja vairāk nekā

Smiekliem vielas nepietrūkst

Lielais hokejs, NATO sammits Baigu impulsu mums dos. Tās vis' nebūs mums kaut kāda Skroderdienas Silmačos!

Bet kad vēlēšanu trikus Partijas mums demonstrēs, Saldo Leiputrijas smaržu Atkal sajūtīsim mēs.

Drosminieces vīru svārkā Reizēm pulkiem priekšā trauc. Frančiem bija Žanna d'Arka, Mūsējo par Lindu sauc.

Repše jaunu lidmašīnu Būvē, cik vien ātri prot. Lēkt bez izpletņa no gaisa, Kalvīti viņš mācīšot.

Kāpēc Jākobsonam dzīvē Neiet vairs ne šā, ne tā? Sātans viņu kārdinājis Berezovska izskatā.

Toties Šlesers šajā ziņā Negrēko un punktus vāc. Reiz gan viņu mazmājiņā Slepūs noklausījies kāds.

Lembergs zvēr, ka nezinājis, Kurš tas īstais Grīnbergs ir? Ja nav muzikālas dzirdes, Tad jau viņš tos neatšķir.

Bet par Gulbi jāpabrīnas: Romas Tēvam sūdzas viņš! Aizlaidies no Jaunā Laika, Kļuvis tāds kā zostēviņš.

Raiba divainību čupa Ir ko pētīt Artavam. Tikai žēl, ka ārste glupa – Aci sabojāja tam...

VALDIS ARTAVS

daža laba daudz runājoša autora karikatūra ar garu parakstu. Liekas, kādu no Breikša karikatūrā ir pārņēmis savā īpašumā arī slavenais humors un satīras muzejs Gabrovā. Lūk, ko par viņu rakstīja 1970. gada DADŽA kalendārā: „Pagaida vēl ar talanta dāvanām apveltīts censonis”. Sīkāk par Breikšu lasiet 2000. gada enciklopēdijās. Kā mans pareģojums piepildījās vēl agrāk, var pārliecināties, ja pašķirstīs 1995. gada izdevumu MĀKSLA UN ARHITEKTŪRA BIOGRĀFIJĀ (turpinājums seko)

REŽISORS JĀNIS STREIČS PAR SEVI

Lielākais pods un skaistākais piedzīvojums mansaistāsarpārtapšanu viesi no Tatārijas. Režijas kursā Venta Vecumniece uzdeva mums katram izvēlēties kādu no PSRS tautām – bija jānolasa referāts par izvēlēto tautu un pēc tās parunas jāiestudē dramatiska etide. Referātos uzlūdzām izvēlētas tautas pārstāvi. Stasis uzaicināja moldāvu meiteni no arodskolas, Andrejs – lietuviešu dramaturgu. Arī es dramaturgu, tikai no Gruzijas. Bet Ģirts Jakovļevs krita izmisumā. Vajadzīgo referātu viņš norakstīja no PSRS Lielās enciklopēdijas faktiem. Bet kur dabūt tatāru? Obligāti jau tas nebija, bet kā var atpalikt no citiem, ja Irēna Semēvica ievilināja mūsu *fakiņā* armēņu čūsku dresētāju.

Tā nu militārās mācības stundā zvilnējām poligonā. Es krievu valodā ar gruzīnu akcentu lasīju puisiem armijas statūtu gudrības un dzejoju klāt dažnedažādas palaidnības. Draugi zviēdza, tikai Ģirtiņš kļuva jo gaudulīgāks. Referāts tuvojas kā tūce, bet tatāra kā nav, tā nav. Puišu jautrības iedvesmots šāvu vaļā: „*Dava, es tev to notēlošu!*” Jakovļevs šaubījās, pārējie priekšlikumu uzņēma ar sajūsmu un iztēlojās, kā Venta man smaidīs un vēlīgi teiks: „*Zdrastvujke naš dorogoj gosk.*”

Nu, ko? Atkāpties nevarēju. Ieurbos spoguļi, lai saprastu, kas man raksturīgs un kā tas pārveidojams. Atklātā pierē jānoslēpj ar lokšķērēs sacirtotiem matiem. Sejai vajadzīgs iedegums. Grims neder. Manis. Kā būtu, ja ar sipolmizu novārijumu? Tikai – kur to raut? Bet ja nu vārgu joda šķidumu? Uzacis šķidrās... Jānokrāso vismaz tumšākas, jāuzliek brilles ar tiem biezajiem stikliem, kas acis dara „a la siv'ns”. Deguns... dikti raksturīgs mātes linijas radiem. Nekas iebarošu ar korķi katrā nāsī. Un ūsas! Kā nu bez tām!? Uzticēju noslēpumu grima skolotājam Kovaļskim. Viņš man iedeva kinogrima ūsas, kuras uzreiz tā nepamanis. Lieliski!

Lielākais posts izrādījās mani, tad vēl dikti nelidzenie, zobi. Tie nodos, tiklīdz teikšu: „Salam!” Un es izgatavoju no sejas uzlimju mastikas mākslīgos kožamos kā tikko dzimušam sugas kumelām. Lai siekalas manu rokdarbu nenoslidinātu, starp lūpām un smaganām ieguldīju krietnus lignīna cisiņus.

Tievo kaklu zem krekla uzbaroju ar pāris svīteriem. No Linarda Cīruļa, kas bija *kudī* lielāks un brangāks par mani, aizņēmos vairākus drēbju gabalus un piepildīju tos ar visādām bušanām, kas pārvērta arī figūru.

Pārtapšanas process ilga četras stundas! Mans uznāciens tika plānots plkst.13.20. Tieši dienas vidū, plkst. 12, biju gatavs līdz ar visu lampu drudzi. Didīja nemiers. Gribējās pārbaudīt savu centienus.

Kopmītnē dzīvoja gan puiši gan meitas. Bet bija lekciju laiks. Par laimi, pianiste Agra Ozola izrādījās apslimusi. Uz klauvējienu atbildēja, bet

kad ienācu, satrūkās: – Ko jums vajag?

– Agra, tu mani nepazīsti?

– Ejiet prom, es kliegšu!

– Brīnišķīgi! – es aizcirtu durvis. Skandālu nevajadzēja.

Stāvu zemāk no kādas istabiņas skanēja puišu balsis. Slāju iekšā un stādījos priekšā kā jaunais kopmītnes komendants biedrs Benjaminš Bremze. Runāju ar tādu kā malēnieša akcentu, citīgi lauždams vārdus kā skalus. Nepazīna, velns par stenderi!

Kļuva pavisam drošs un atraisīts. Lūdzu, lai jauniešus nebiedē uzvārds Bremze. Tas man no senčiem, bet esmu sirds cilvēks un ticu, ka sapratišos ar jaunatni. Pats biju tāds un garā joprojām esmu. Un ja puišiem naktī gribās iedzert, bet nav kur raut, lai droši klauvē pie apkopējas biedrenes Ņukšas. Došu rīkojumu, lai viņa turētu rezerves priekš studentiem. Te jāpiebilst, ka minētā kundze bija šādu iniciatīvu niknākāpretiniece. Puišiklausījās nāvesklusumā. Es atzinīgi novērtēju biedru komjauniešu nopietno pieeju dotajam priekšlikumam un droši gāju tālāk ar ierosinājumu ierīkot pagrīdes kandžas tecinātavu, kas vienotu mūs garā. Klausītāju ģimji kļuva traģiski nopietni. Spoguļi pie sienas manīju, ka viens, pielicis pirkstu pie deniņiem, rāda, ka man kaut kas nav kārtībā. Tas iedvesmoja un es apsoliu komjauniešiem seksuālo iemaņu pilnveidošanas nolūkos gādāt no stacijas lētas blozgas. Profesionālismu garantēju, bet daiļavu ģimjus, ja tie nepatiks, viņi varēs piesegt ar politekonomijas mācību grāmatu, kas, cik zinu, šiem esot pretīgāka par pēdējo Dzirnavielas mauku. Teicu, ka tā man apgalvoja Valsts drošības komitejā, kad norīkoja uz šejieni darbā. Puišu žokļus ķēra trieka. Es atstāju šos sastingušus grupveida pieminēkli „Buhenvaldes zvani”, bet pats kāpu lejā uz otro stāvu, kur mita Teātra fakultāte.

– Sveicināti, esmu viesis no Tatārijas, – bezgala samulsis klanījās katedras sekretārei biedrenei Gerliņai. Blakus viņai sēdēja skaistule Dace Arāja no aktieru kursa. – Jā, – meiča lēca kājās un metās uz mana kursa auditorijas durvīm. – Pagaidi, Dace! Vēl par agru, neva-jag! – es iebrēcos latviski.

Notika kā tani dziesmā, kur Oldvāverli sieva akmens stabā vērtās. Nudien, tā tas notika arī ar Dacīti. Un ar Gerliņu arī. Piegājis tuvāk, čukstus atklāju savu misiju un lūdzu to turēt slepenībā.

Vienā mirklī par notikušo zināja viss aktieru kurss. Mani ielenca, brēca no sajūsmas. Pasākums draudēja izgāzties, jo aiz durvīm Venta Vecumniece lasīja lekciju mūsu kursam. Lauzos uz aktieru auditoriju. Viss bars man pakaļ. Tur atklāju noslēpumu. Re, ko nozīmē profesionālisms! Viņi, latvju teātra nākotnes zieds, bija divus kursus vecāki. Tur bija Jānis Vitoliņš, Ausma Dūle, Tamāra Soboļeva, Jānis Samauskis, Uldis Pūcītis, Inta Tirole, Valda Freimute un vēl, un vēl...

Paldies, mani mīlie! Viņi saprata zibenīgi un iekļāvās spēlē.

(turpinājums nākamajā numurā)

RAKSTNIEKS ARĪ IR CILVĒKS

Vēsturniekam un rakstniekam Ģermanim Zviedrijā iznākusi eseju grāms divainu nosaukumu – Tā lieta pati nekritīs.

Satiekas divas draudzenes.

– Vai tu jau lasīji Ģērmaņa jauno grāmu lieta pati nestāvēs?

– Tā viņa nesauca.

– Kā tad?

– Tā lieta pati necelsies.

Dzejas dienu laikā Dobeles rajonā dze apmetas viesnīcā. No rīta kolēģi aizrāda Alfī Krūklīm:

– Tu pa miegam runā.

– Nevar būt! Ko tad es teicu?

– Pat neērti atkārtot.

– Kaut ko pretvalstisku?

– Nē, par seksu. Visu laiku izdvesi vienu

– Piš...piš...piš...

Rakstniecības, teātra un mūzikas m ierikota izstāde Ķermenis un laiks, kur fotoa atkailināti rakstnieki. Vairākas literātes dusr par tādu atļaušanos, jo tas esot netikli.

– Netikls rakstnieks kļūst tikai tajā brīdī publicē vāju dzeju, nevis atdevīgi ļaujas bar fotoacij, – aizstāvas izstādes kurators Rin Ceplis.

Dzejnieks Valdis Grenkovs uzrakstījis scenā bērniem. Toreizējais Televīzijas studijas Bē redakcijas vadītājs Aleksandrs Plēsums p jaunai režisorei:

– Cik tam Grenkovam garš?

Meitene samulst un pietvikusi murmina:

– Man ar viņu nekas nav bijis...

– Ak, Dievs! – Plēsums sašutis iesauca. – taču jums jautāju par scenāriju!

MALUZVEJA

Tas notika aizvadītā gadsimta pēdējos gados. Kādā jaukā vasaras dienā, bišķi pēc Jāņiem, tā ap Pēteriem, ar Piču sēdējām Dubnas krastā, pīppauzē, un spriedām par to, cik maz zivju

licis mūsu upēs un ezeros. Ainīgi, protams, maluzveiki. Ieminējos, ka neieredzu ūdu zvejniekus, labāk pasēdēt makšķeri un Silavu ezerā no ivas pavērot saullēktu. Pičs rīķēra, ka man reizēm pieejama dinieka laiva.

– Eu, klausies, *davai* runāsim, man ir tikliņš, zlaizām kādu vakaru iemērk!

– Mēģināju atrunāties, sak' sēdēja laikā mutēsbļodā vai komunālā dzīvokļa vannā esot tik pat lielas izredzes noķert zivi kā Silavās. Šis preti:

– Viņi jau nemāk, vajag ar padēšanu, ielaist tiklu, tad nobraukt ar kārti abām tikla malām, riktīgi zivis iztramdīt! Ja izmetieni un spainis zivju noņēsties!

Runāts darīts. Vienojos no dinieka paņemt laivu. Lidz tumsīņu bijām pie ezera un, dus atgaiņādami, grābstījāmies

gar laivas ķēdi. Nepagāja ne pusstunda, kad bijām izejas pozīcijā – vietā, kur zivju jābūt ka čum un mudž. Noklausījies biedra instrukciju, airēju lēnāk, ātrāk, tuvāk, tālāk gar zālēm.

– Stop! – nokomandēja Pičs un sāka ar kārti bagarēt tā, ka dūņas vien gāja pa gaisu.

Man jau sāka likties, ka šis zivis grasās nevis tiklā sadzīt, bet ar sišanu apsist. Kad 50 metrus garais, kā apgalvoja Pičs, tikls tika izvilīts, tajā spirinājās vientuļš asaris.

– Būs pāri par kilo! – izsaucās Pičs.

Tostarp laiva sāka pildīties ar ūdeni. Par laimi paspējām izsmelt. Izteicu priekšlikumu:

– Metam šitai nodarbei mieru, laižam krastā Viena zivtele ir, tev būs ar ko sievai atskaitīties, bet es no rīta ar makšķeri pieķeršu.

Pičs nebija ar mieru:

– Dēļ vienas zivs nebija vērts tiklu mērcēt. Uzķersim isto vietu, ar vienu metienu spainis pilns...

Kamēr dreifējam apkārt ezeram meklējot isto vietu, ūdens līmenis laivā atkal pietuvojās kritiskajam.

– Varbūt izsmēlam? – es ierosināju.

– Ielaidīsim tiklu, tad izsmēsim.

Pēteris laiž tiklu, es snauzdam airēju. Pēkšņi jūtu, ka laiva kā torpēda ar visu Piču priekšgalā iedibēnā. Līdz meldriem bija tikai kādi pieci metri, pufaika sāka piemirkt, ūdens līdz lūpai, tomēr man izdevās sataustīt cietu pamatu un izkāpt krastā. Tostarp Pičs ap to vietu, kur ūdens knapi līdz jostai, vietai, tusnīdams un pūsdams vēl labu laiku turpināja peldēt. Varēja jau saprast – tas nebija nekāds vieglais uzdevums, ja kājās gari zvejnieku zābaki.

Kad pie ugunsкура žāvējām drēbes izskatījāmies gluži kā tēlni no no filmas Kaukāza gūstekne. Bet ticiet vai ne, kopš tās reizes neatļauti zvejot neesmu mēģinājis.

ĒVALDS no Līvānien

R. Valters

SIRSNĪGAS SARUNAS

Nemot vērā to, ka mūsdienās grūti atrast cilvēku, kuram būtu jāpierāda, cik svarīgs saziņas līdzeklis ir telefons, iztikšu bez gara

svada. Lūk, daži piemēri no mūsu dzīves.

Nepieklājīgi agrā rīta stundā mani pamodina telefona zvans. Paceļu klausuli. Lietišķa balss aicā:

– Riekstiņi?

– Jā.

– Vai šodien ņemsit tikpat, cik pagājušoreiz? Mēs ielikām trīs kilo akniņu, septiņi kilo liellopu akniņu un trīs kilo cūkgaļas krūtiņas. Tad nu pēc runas būsim klāt!

No brīnumiem tik vien spēju, kā pajautāt:

– Kur mēs tādu kvantumu gaļas liksim?! Mēs ņēmu nevaram to apēst!

Tostarp balss klausulē kļūst dūsmīga:

– Kā tā – nevarat? Šitā! Uzreiz!

– Hmmm...

– Vai tad no citiem ņemsit? – balss draudīgi sabiezēja.

Apjaušu, ka gadījies kļūda un cenšos izskaidrot:

– Mēs esam Riekstiņi Zariņos.

– Ā, tad tā uzreiz vajadzēja teikt! Man vajag Riekstiņu kafejnīcu.

Saruna pārtrūkst, tikai miegs iztraucēts. Tomēr nepaiet ne divas dienas, atskan nākamais zvans. Jauna sievietes balss jautā:

– Riekstiņa kungs mājās?

– Nē, – atbildu, – darbā.

– Nē, darbā viņa nav, tikko tur biju. Viņš solīja mani pieņemt pie sevis strādāt.

– Par ko tad viņš jūs pieņems? – esmu pārsteigta.

– Es varu visu darīt, pie rakstu darbiem, pie letes, kaut ko pasniegt... Jūs pasakiet, ka Anitiņa zvanija!

Redz kā, Anitiņu ņems, kad pašam nav ko darīt! Tiklīdz vīrs pārradies, zīmīgā tonī informēju:

– Zvanīja Anitiņa!

Vīrs skatās uz mani kā auns uz jauniem vārtiem. Skaidri redzams: vai nu kaut ko slēpj, vai arī tiešām

neko nesaprot.

– Tu esot solījis viņu ņemt darbā!

Beigu beigās noskaidrojas, ka atkal esam sajaukti ar tiem otriem Riekstiņiem. Cerams Anitiņu kāds tomēr darbā būs pieņēmis.

Citūdien klausulē skan patikama vīrieša balss:

– Sakiet, lūdzu, vai jums mājās ir kailportrets?

– Ir gan.

– Es to gribētu redzēt! Vai nav galīga vecene?

– Kāpēc? – esmu neizpratnē.

– Cik jūs prasāt? – kungs neliekas traucēties.

– Mēs to nepārdodam!

– Nu, gan jau pārdosit. Jūsu vīrs uz mālēs citu!

– Mans vīrs plikas sievietes nemālē, viņš labu veļas mašīnas.

– Hmm, vai tad mākslinieks Zariņš...

– Nē, – es skaidroju, – te dzīvo Riekstiņi. Mūsu māju sauc Zariņi.

Kad pie veikala satieku mākslinieku Zariņu un izstāstu par sirsnīgajām sarunām, viņš smejas. Izrādās, arī pats reizi pa reizei piedzīvojis kaut ko līdzīgu. Varbūt pārcelties uz dzīvi kaimiņu ciemā kur esot daudz Pētersonu un Kalniņu?

BETA SLAIDA

Gūtenmorgens un grēks

Vakarā pēc darba Gūtenmorgens atgriezās mājās pavēlu, tā ap desmitiem. Viņš izskatījās noguris un tāds kā neapmierināts.

– Kur tu tik vēl? – uzlūkojusi vīru, vaicāja sieva. – Tēju dzersi?

– Tēju? Jā, tēju dzeršu, bet vairāk gan neko, – atteica Gūtenmorgens.

– Nu ja, ēšanai jau arī tā kā par vēl. Kur tu biji, vienreiz pateiksi vai nē? – tincināja sieva.

Gūtenmorgens apsēdās pie galda, sieva apmetās uz krēsla iepretim un jautājoši vērs vīrā.

– Es šovakar sagrēkoju, – klusi teica Gūtenmorgens un nopūtās.

– Beidz! Ko tu runā? – sievas balsi varēja manīt satraukumu.

– Priekšnieks man pēkšņi lika doties viņa vietā uz viena projekta prezentāciju Tukuma rajonā. Es zvanīju uz mājām, bet neviens necēla telefonu...

– Nu, labi, labi, un tālāk kas?

– Nu nekas. Noprezentēja, ar to viss kārtībā. Pēc tam sēdāties pie galda it kā pārrunāt, tu jau zini kā tas ir...

– Bet tu taču neesi dzēris, es nejutu.

– Protams, ka neesmu. Es taču biju pie stūres.

– Un tālāk? Kas tad tur notika? Jūs tur daudz cilvēki bijāt?

– Nē, nepārāk. Es, tad projekta vadītāja, nu un vēl kādas četras dāmas.

– Jaunas?

– Jā, laikam. Vadītāja tā ap trīsdesmit pieci, bet pārējās jaunākas. Tā nekas, glītas meitenes...

– Skaidrs! Droši vien neprecētas.

– Nezinu, ļoti iespējams. Vienīgi varu pateikt, ka bija ļoti laipnas...

– Skaidrs! Nu un tālāk?

– Pasēdējām, parunājām, galds bija uzklāts...

– Nu, nu! Beidz vilkt garumā. Varu iedomāties! Tās sievietes, kuras varbūt mēnešiem vīrieti nav redzējušas...

– Jā, varbūt, ka nav, bet ne jau par to ir runa...

– Par ko tad, interesanti zināt?

– Meitenes atnesa lielo Coca-cola pudeli...

– ...un tad jūs sākāt griezt pudeli? Uz izģērbšanas, vai nē? Ak Dievs!

– Tad nē jau. Tur bija arī pīrādziņi un tā vadītāja visu laiku uzmācās...

– Kaut kāds ārpāts! – sieva iešņukstējās. – Tagad jau pīrādziņus izmanto seksuālās orgijās? Un tas man tagad jāklauš! Par ko man tas, par ko...

– Nekādas seksuālās orgijas, ko tu runā? – Gūtenmorgens bija neizpratnē.

– Kā, tu taču man pats to stāsti! Kā tev nav kauna! Izvirtulis!

– Paklau, es tām sievietēm ne pirksta nepiedūru...

– Ak tad viņas tevi apkalpoja tā, ka tev pat pašam jāpakustas nebija. No tādām to var sagaidīt... ak Dievs, šitādas palaistuves!

– Kāpēc tu tā runā? Man ar viņām nekā tāda nebija.

– Bet tu taču pats teici, ka sagrēkoji.

– Nu, jā. Es jau visu laiku to cenšos izstāstīt, – teica Gūtenmorgens un saņēmas, lai pastāstītu patiesību līdz galam:

– Tur bija tie pīrādziņi, tie tā smaržoja, tā smaržoja, bet es turējos. Taču tās sievietes kā trakas: Nu, uzēdiet, uzēdiet, vīrieša cilvēkam taču vajag, tādi svaigi pīrādziņi un tā tālāk. Beigās neizturēju un vienu apēdu, nevarēju taču skaidrot, ka mums ģimenē tagad ir pareizais dzīves veids. Nesākšu taču lasīt lekciju par veselīgu uzturu, viņas nesaprastu, vēl sāktu zoboties vai pat apvainotos. Bet ar to jau nepietika: paņemiet vēl, lūdzu, lūdzu, kas tas ir viens pīrādziņš tādām vīram. Tā es apēdu pavisam kādus deviņus, nu labi, varbūt arī vairāk, – Gūtenmorgens nopūtās un turpināja. – Un tad man sāka slāpt, bet tur nebija nekā cita, izņemot to Coca-colu un kafiju. Nekas cits neatlika, kā izdzert divas glāzes tās amerikāņu indes. Lūk tā. Nu, es esmu visu izstāstījis.

– Būtu labāk dzēris kafiju.

– Bet tad es nevarētu aizmigt.

– Vienmēr tev tās atrunas. Tagad gan iedzer tējiņu, tā ir attīroša. Vispār pēc tādiem gājieniem tev vienu nedēļu vajadzētu iziet pilnu attīrīšanās kursu. Tev tā nešķiet?

M. BĒRZIŅŠ

NO BB BROKASTU MELNĀ HUMORA TO

Senās valodas

Iepriecinājums: „Baigi forši līdumu list, dvēselē suņu nagla dzīst!”

No Naģenes dekis nesanāk.

Biedinājuma dziesmu krājums: „Ar precējies par rupuci kļūsi”.

Kad es skatos spieģeli – ģimīs pārtop ķieģe Piegulētu Trīni jaunavībā neiecelsi.

Kaisiet ietves, neba katram pēcpuse kā ķise Jūsu priecinājumam daiņos – „Varžacu kor

No viduslaikiem līdz mūsdienā

Bārā „Lāsīte” vēl no viduslaikiem tirgo jaur. eliksīru.

Daži vēl apgalvo, ka vislabākais veids cīņā pagīrām ir nolaist asinis.

Biskaps Alberts neieraka oficiālo Rīgas ats. kapsulā, bet gan svētdienas ritā pi. meseš iesludināja sevī. Un mirdams note „Meklējiet veseli! He, he, hē!”

Dodamies uz darbiem Īrijā, Alberts si. uzstādīja ar kosmosa navigāciju vadā nevainības jostu.

Avizē parādījies sludinājums, ka uz balli. un citiem pasākumiem var izsaukt mob. karātavas.

Sex visās jomās

Senais Valdnieks Kunigaikstis un valdni. Kunilingaikste.

Teātri šovakar visu vakaru drama – sutra.

Hokeja spēles rotaļīgā priekšspēle.

Onanīmo alkoholiķu biedrība.

Izgudrots jauns preparāts tiem, kas grib visur – anālvagin.

Visādas varbūtības

● Ķirurgs ir bruņots terapeits.

● Helikopteri ir mirušu tanku dvēselītes.

● Zilonis ir pele, kura izgatavota saskaņā valsts pasūtījumu.

● Kas jāpaveic īstai sievietei? Jānomaitā kā. koks, jānodedzina māja un jāuzaudzina meita.

● Ja no diviem ļaunumiem vienmēr izvēlēsi mazāko, tad lielais ļaunums kādā dienā va. pamatīgi apvainoties un sastrādāt tādas nelie. tības...

Vecais mērglis
Klinšu ērglis
Augstu gaisā uzlidoja,
Nu un planē tur joprojām.

H. PAUKŠS

KLEKSĪŠI

BEZ VĀRDIEM

INDRĀNI Komplektēti kleksiši no skolēnu domrakstiem

Latviešu literatūrā pirms un pēc Blaumaņa nav par ko smieties, bet par viņu pašu manas domas ir lieliskas. Aprakstīt citus cilvēkus no ārpusē ir ļoti interesanti, un tā kā Blaumaņa lugas visi var saprast, tad viņa literārajam devumam ir diezgan liela nozīme. Katrs rakstnieks savas lugas var beigt laimīgi, bet tikai retais to dara, jo nelaimīgās lugas ir mākslinieciskākas.

Zemnieku dzīve agrāk sastāvēja tikai no darba, jo bez strādāšanas viņiem cita nekā nebija, ko darīt. Blaumanis „Indrānos” grib panākt, lai bērni turpina vecāku grūtības un nes viņu stafeti līdz galam. Kapitālistiskajā iekārtā saimnieks pēc naudas skrien kā mednieks pēc zaķa, bet patriarhālajā lēni un pamatīgi.

Indrānu Edvarts un Ieva ir jaunā kapitālistu paaudze, kam nepatīk krāšņi koki. Kamēr Edvarts tēvam māju nebija noblējījis, viņam tās pienācās kā vecākajam dēlam.

Ar ošu kokiem Blaumanis parāda latviešu cilvēku skaistumu, bet Edvarta krūtīs ir vieta tikai naudai. Kad Edvarts liek zāgēt ošus, Noliņš pie zāga nostājas Indrānu tēva pusē.

Edvarta tiepības vidū stāv zirgs, ar ko Indrānu māte grib braukt pie ārsta. Siena laikā neviens īsts latviešu zemnieks neslimo, tāpēc Edvarts domā, ka viņam ir tiesības nedot zirgu mātei braukšanai pie ārsta.

Latviešu literatūrā sliktās attiecības starp kalpiem un saimniekiem ieviesa Indrānu Ieva. Viņa domā, ka galvenais naudas iegūšanas veids ir skopums. Tā kā vecie Indrāni pirtī paši vāra un

Dz. Melnis

ēd savus produktus, viņi Ievas gaļu vairs neēd, un par to viņiem vairs nav jāiet strādāt uz pļavu. Ja Indrānu Kārlis, atnācis no dienesta, būtu apprecējis Zelmiņu, kas nav skopa, tad vecie Indrāni dabūtu paēst gaļu.

Daļēji varētu pieņemt, ka Edvarts tēvu izdzen no mājas tāpēc, ka viņš nestrādā, bet tad jāatceras, ka cara laikā pensijas saimniekiem nemaksāja.

Edvarta un Ievas dēls Edžiņš notēlots kā topošais huligāns un specscolas audzēknis. Viņš jau šūpulī bija liekēdis.

Ja Indrānu tēvs nebūtu tik ātri nomiris, tad vēl nevar zināt, vai pēc Augstākās tiesas Ievai nebūtu jālutina savs Edžiņš kādā citā mājā.

Kompilējis Z. LEŠINSKIS

No skolēnu domrakstiem

- Mežs bija sažuvis no lielā karstuma.
- Stārķi priecē apkārtējos ar savu kladzi-nāšanu.
- Bet vai Latvijas stārķiem arī pastāv izmi-šana?
- Reiz kāds vīrs gāja gar mežu un nolēn-iemest aci un paelpot meža svaigo gais-
- Pavasaros var redzēt stārķi staigājam p-ļavu un meklējam vārdes, tāpēc latviešiem ir ticējums, ka kādā mājā stārķis atnes bērnu.
- Tāda zvēra kā zvirbuļa valodu cilvēki ne-saprot.
- Skolotājs traki uztraucās. Viņš ceroši ska-tījās uz ceļu.
- Ceļš bija neredzams, jo sniegs bija vis-aizpūtis.
- Pirksts un kājas sūrstēja.
- Rūdis palika kupicā un nevarēja atnākt.
- Kad tēvs nopirka zirgu, Rūdis uz skol-brauc uz kamanām.
- Mazais puika gāja lielajā putenī, kur priekšu no aizmugures nevarēja atšķirt.
- Skolotāja neildzinoties pielēca kājās.
- Saimnieks fiksi iesēdās ratos un devā meklēt Rūdi. Viņš braukāja pa laukiem un grieza galvu uz visām pusēm.

Izrakstījusi LINDA VĪTIŅA

R. Mūrnie

VĒSTURISKS IESKATS LATVIEŠU VALODAS EKSĀMENĀ

Man garšo gurņi. (gurķi)
Mēs cepām sašļiķi. (šašliku)
Es adu dēlim zeķes. (dēlam)
Es atlaidos no darba uz pašas vēlēšanas. (aizgāju)
Mans draugs ir blondīne ar gaišzīlām acīm. (blondīns)
Mežaparkā var gulēt ar zvēriem. (no krievu val. "guļak" – pastaigāties)
Es aprējos 4 gadus atpakaļ. (apprecējos)

Man mājās ir žurnālu gabaliņš. (galdiņš)
Man patīk saskarties ar savu draudzeni. (satikties)
Mēs klājām galdu un dējām pie viņa. (dejojām)
Tagad es pabalstu 4 latus. (saņemu)
Man dzīvoklis nav gāzes skaitītājs. (dzīvokli)
Mūsu aptiekā var nopirkt zāles pret veselību. (veselības uzlabošanai)
Mans vīrs mājās uznes grūžus. (iznes)

Kas gan viss nenotiek pasaulē

Pasaulē tikai viens cilvēks regulāri rāpjas augstceltņu virsotnēs, paļaudamies tikai uz savu roku spēku. Tas ir zirnekļcilvēks Alēns Robērs. Taču pēdējais mēģinājums uzrāpties debesskrāpī Hjustonā (Teksasas štatā, ASV) izgāzies: viņš pieķerts aizliegtu medikamentu lietošanā un tagad stāties tiesas priekšā.

Kādā aizvadītā gada svētdienā simtiem Izraēlas jaunkundžu devās uz leģendārā rabina Inotana ben Uzila kapavietu, lai atstātu tur savas garderobes intimos piederumus. Jaunās dāmas cerēja tādā veidā piepildīt savas lūgšanas drīzumā apprecēties.

Neparakstu skatuvi savas jaunās lugas uzvedumam izvēlējusies Sanpaulu (Brazīlija) teātra trupa Vertigem. Pašaieliedzīgie aktieri gatavoja savu priekšnesumu rādīt uz saliņas Tietas upes vidū. Šo upi iedzīvotāji sauc milināmā vārdiņā par Smirducīti, jo tā ir slavena kā visnetīrākā upe valstī.

Losandželosā darbojas radiostacija, kuras mērķauditorija ir mājdzīvnieki – suņi, kaķi, kāmīši, papagaiļi. Ideja ienākusi prātā kādas ierakstu studijas īpašniekam A. Martinesam, kurš uzskata, ka mūzika palīdz mājas mīļiem vieglāk pārdzīvot saimnieku prombūtni. Radiostacijā īpaši populārs esot Elvīsa Preslija skaņdarbs *Hound Dog*.

Glosterširas grāfistes (Lielbritānijā) iedzīvotājas māsas Viktorija un Olivija Rendelas interneta „e Bay” izsolē pārdošanai ievietojušas šāda satura piedāvājumu: „Pārdodams mūsu miesīgais tēvs Ernijs Rendels”.

Kemerovas apgabalā (Krievijā) bija uzradusies praviete, kura nodibināja savu sektu, pasludināja sevi par Dievu Sindu un iekasēja no saviem sekotājiem 11,5 miljonus rubļu. Jādomā, ka guvums būtu lielāks, bet diemžēl iejaucās varas iestādes, un tagad jaunpasludinātajai dievietei būs jāstājas tiesas priekšā.

Jaunā gada pirmajā dienā kādā Vladivostokas (Krievijā) azartspēļu zālē iebruka divi maskoti laupītāji, ar beisbola nūjām piekāva sargus un no kases savāca 64 tūkstošus rubļu. Kad piesteidzās apsardzes vīri, izrādījās, ka abi naudaszagļi ir vietējās milicijas darbinieki, kuri šādā veidā piepelnās no darba brīvajā laikā.

Saskaņā ar vietējiem likumiem Kanzasā (ASV) par pikošanos sabiedriskās vietās vainīgo var sodīt ar 499 dolāru naudas sodu vai uz 179 dienām iesēdināt cietumā.

Neticamu izgāšanos tūkstošu skatītāju acu priekšā piedzīvoja īru sacīkšu jātnieks Rodžers Lūgrāns. Jaunais žokejs, kura zirgs atradās

priekšgalā, tuvodamies finiša lentei un b pilnībā pārliecināts par uzvaru, bez īpaša gas lepmi salutēja skatītājiem. Un tajā brīc sāncenši aizsteidzās viņam priekšā, atņēn gan slavu, gan naudas balvu – 45 000 eiro.

Visdārgākais ziepju gabaliņš par 18 000 c pārdots kādā izsolē Itālijā. Tas izgatavots no j jermministra Silvio Berluskoni taukiem. No viņš šķīrās Lugano slimnīcā, veicot tā dēvēto saksiju un sejas plastisko operāciju.

Britu kompānija „Polycom” atvērusi zvaigžņu hoteli Rumānijas pilsētā Pojana Bra Jaunā viesnīca ir tieša branās jeb Drakulas kopija. Asu pārdzīvojumu cienītāji par 100 lid eiro diennakti varēs viesoties vampīru pili.

Austrāliete Dina kļuvusi slavena ar sa gleznām. Ne jau tāpēc, ka viņas darbi l īpaši šedevri, bet ar glezniecības tehniku, k māksliniece izmanto. Misis Pila otas vietā l savu krūšu galiņus un tāpēc ik reizi pēc darboš: mākslas druvā viņai nākas iet dušā.

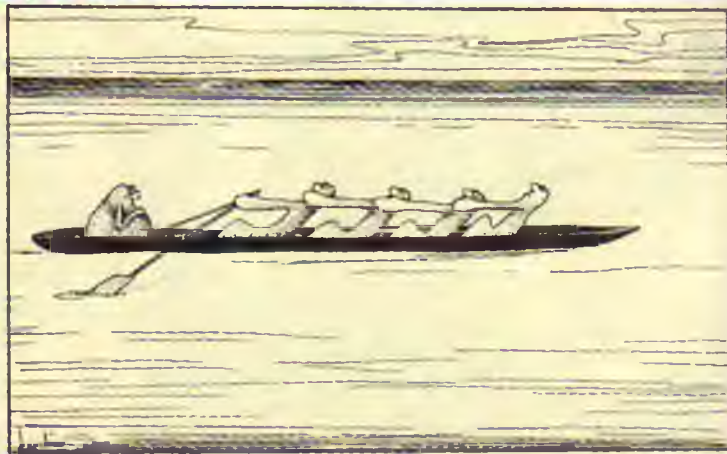

Lankasterā (Vidusanglijā) kādā būvbedrē na iekrita četri cilvēki. Pirmajam, kuru piemekl nelaime, bija uzdots, tumsai iestājoties, novie pie bedres bridinājuma lukturi.

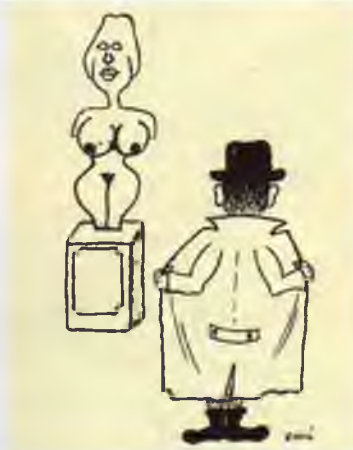
Neltairs /Brazīlija/

S. Boborikins /Krievija/

M. Bora /Turcija/

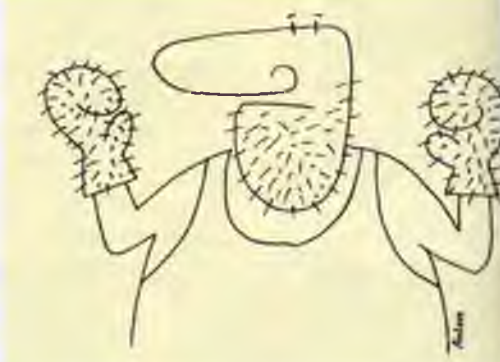
M. Stipiks /Dienvidslāvija/

R. Bela /Ungārija/

J. Dostals /Čehoslovākija/

A. Kotreba /Čehoslovākija/

V. Muromecs /Krievija/

V. Semerenko /Krievija/

Dažādu valstu karikatūristu darbi no 24. starptautiskās karikatūristu izstādes Monreālā /Kanādā/

HOROSKOPI TIEM, KAS SVINĒS VALENTĪNA DĪE

Aunus 21. III – 19. IV

Aunam šī nedēļa solās būt dažādu pārsteigumu pilna. Varbūt uzbrauks mašīna, bet varbūt gadīsies patiesa iemīlēšanās. Turiet acis vaļā! Zvaigznes ir ar jums!

Lauva 23. VII – 22. VIII

Iegādājieties papagaili! Būsīt kā dumpīgs eņģelis, tāpēc mīlas svētkos nebūs neviena, kas ausīnā iečukstētu mīlus vārdus, bet dzīvnieki iratsaucīgi, patiesi mīloši un neizvēlas saimnieku. Savukārt papagailis būtu labs risinājums, lai kļiedētu vientulību, vismaz, kas attiecas uz mīlu vārdu apmaiņu... Vai esat domājis par budismu?

Strēlnieks 22. XI – 1. XII

Diemžēl – darbs un daudzas citas lietas, kas satrauks un aizņemīs nākamnedēļ. galā Strēlnieks ir aizvietotājs zemes virsma, tas netraucē mīlas ieroci izmantot sevis pat. Lai roka nepagurst, kad izšausit bultu pēc

Vērsis 20. IV – 20. V

Zvaigznes brīdina: ja nevēlaties svētkos palikt viens, esiet apdomīgs, bet – ne pārāk izvēlīgs... Mīlēt spēj katrs, un katrs ir mīlams, neaizmirstiet to, Vērsi!

Jaunava 23. VIII – 22. IX

Kosmoss sūta sveicenu Jaunavām un sola – paštīksmināšanās laiks jūsu dzīvē būs beidzies, vismaz nākamnedēļ. Izpletiet savus apskāvienus mīlestībai – zvaigznes garantē romantiskus piedzīvojumus kā mājās, tā darbā, gan arī uz ielas. Iespējami neparedzēti tēriņi.

Mežāzis 22. XII – 1. I

Ir kāds, kas jūs noteikt kādam taču jābūt? Piezvaniet mammai! Zvaigznes katrā gadījumā sola seksu. Ieteicams ko ar Lauvām – garīgo un meklēšanai.

Dvīņi 21. V – 21. VI

Izpuriniet matračus, uzrotiet piedurknes, izlaidiet bizi – jūsu stunda ir sīta! Kupidons, Apolons un Svētais Spiridons šonedēļ ir jūsu pusē – ir sākusies pieteikšanās konkursam „No neglītā pilēna par gulbi”! Nākamgad ap šo laiku, iespējams, jau varēsīt komunicēt ar pretējā dzimuma pārstāvjiem ne tikai ar interneta starpniecību. Ak, jā, zvaigznes gan neiesaka šonedēļ riskēt...

Svari 23. IX – 23. X

Būsīt nosvērts. Lieliskas attiecības ar Ūdensvīriem un Dvīņiem. Kā parasti. Nēsājiet pie sirds atslēgu – tas sniedz harmoniju Svaru zīmē dzimušajiem. Nekādu pārmaiņu, nekādu notikumu. Ļoti žēl – varbūt nākamnedēļ. Galu galā zvaigznes ir arī ar Jums!

Ūdensvīrs 20. I – 18. II

Mīlas laukā plūksit kā laurus, būs daudz jāpazīšanās, savukārt gūn dzīvē iespējami konfliktu partneri. Ēdiet zivis, tās uztur atmiņu, kā arī stiprina kaulus!

Vēzis 22. VI – 22. VII

Iespējams veiksies, iespējams – nē. Vēža zvaigznājam priekšā aizstājies liels putekļu mākonis, tāpēc nekas skaidri nav pasakāms. Nākamajā numurā publicēsim pilnīgu vēža horoskopu. Lasiet mūs vēl!

Skorpions 24. XI – 21. XII

Skorpionam piemītošais šarms valdīs daudzus. O, jā, Skorpion! Īstais brīdis iziet medībās, īpaši kontakts ieteicams ar Vēšiem (ko apliecina Vērša horoskops), garantēta abpusēja saderība.

Zivis 19. II – 20. III

Lai nu kurš, bet Zivt Valentīna dienu nepavientulībā! Valentīns klāt kā likts, līdzī nēmot r furšeta galdu. Izklājuši av uz taburetes, sapratīsīt, ka nekur nav tik lab: mājās. Tik uz rīta pusi esiet saprotošs – vecajam Kupidonam tik apcerēt savu vientuļo likteni. E iejūtīgs, sacīdams: „Valentīn, tu nekad neesi vie Zvaigznes ir ar tevi!”

Ar zvaigznēm sapratusies Z. AI-BA

KUMĪBAS POLICIJA

J. Kārklīņš

BEZ VĀRDIEM

J. Kārklīņš

Lielsais Brīnumzemes šovs

Sestdienās
20:15

Esi klāt skatītāju rindās un redzi visu pirmais
Rīgas Kinostudijā, Šmerļa ielā 3

„Brīnumzemes” ieraksti: 1. un 2. martā 13:00; 15:00 un 17:00

deleģācijas Eiropas Savienības
parlamentā, atbalstīja rezolūciju
par homoseksuālismu, tādējādi
vērsoties pret Latvijas Satversmi.
/Laikrakstu ziņa/

Arti